

Tamil IV-b

Übungsmaterialien zur Tamil- Umgangssprache -2

zusammengestellt und verfasst von Thomas Lehmann

Version April 2022

Leerseite

Vorwort

Das vorliegende Übungsmaterial zur Tamil-Umgangssprache besteht aus fünf Übungseinheiten. Jede dieser fünf Übungseinheiten enthält jeweils unterschiedliches Übungsmaterial – Konversationen (Dialoge), Textmaterialien als Grundlage für eigenständiges Reden und Texte zum Übersetzen:

Übungseinheit 1: Konversationen/Dialoge „Peter and Kumar“

Übungseinheit 2: : Dialogtexte als Grundlage für eigenständiges Reden und zum Übersetzen ins Tamil

Übungseinheit 3: Hörspiel von All India Radio Pondicherry mit Audiodateien

Übungseinheit 4: Texte zum Übersetzen vom Deutschen ins Tamil

Übungseinheit 5: Konversationen/Dialoge „IITS Ulakam“ mit Audiodateien

Es empfiehlt sich in den ersten neun Unterrichtswochen des Semesters aus jeder der ersten beiden Übungseinheiten jeweils eine Konversation und einen Dialog- bzw. Übersetzungstext durchzunehmen. In den darauf folgenden Unterrichtswochen des Semesters soll dann die Übungseinheit 3, d.h. jeweils eine Szene aus dem Hörspiel, und Übungseinheit 4, d.h. ein Übersetzungstext, durchgenommen werden.

Die Übungseinheit 5 – Konversationen/Dialoge „IITS Ulakam“ mit Audiodateien – sollen von den Studierenden parallel zum Unterricht zu Hause als Übung für das Hörverständnis durchgenommen werden.

Übungseinheit 1: Konversationen „Peter und Kumar“

Die vorliegenden Dialoge sollen als ein Tamil-Sprachmaterial verwendet werden, das als Grundlage dazu dient, auf Tamil Frage zu stellen und diese Fragen dann zu beantworten, d.h. auf Tamil eigene Sprachformulierungen zu praktizieren. Abgesehen von den jeweils aufgeführten Fragen sollen weitere Fragen zum Text bzw. zur Thematik des Textes gestellt werden.

1 பீட்டர் குமாரசை சந்திக்கிறார்.

- குமார்: வாங்க, உள்ளே வாங்க.
- பீட்டர்: என் பேரு பீட்டர். நான் ஜெர்மனிலிருந்து வர்றேன்.
குமார்ங்கிறவரெ பாக்க முடியுமா?
- குமார்: நான் தான் குமார். வாங்க. உக்காருங்க. ஜெர்மனிலிருந்து
வர்றீங்களா? ரொம்ப சந்தோஷம். உங்களெ பத்தி என்
ப்ரெண்டு கிருஷ்ணன் ஒரு லெட்டரெ போட்டிருக்காரு.
சென்னைக்கி எப்பொ வந்தீங்க?
- பீட்டர்: நேத்து நைட்டுலெ தான் இங்கே வந்தேன்.
- குமார்: ஜெர்மனிலெ உங்க ஊரு என்ன?
- பீட்டர்: எங்க ஊரு பிராங்க்ஃபுர்ட் பக்கத்துலெ இருக்கு.
- குமார்: தமிழெயும் தமிழ்நாட்டெயும் பத்தி நீங்க படிக்க போறீங்கனு
கிருஷ்ணன் எழுதியிருக்காரு.
- பீட்டர்: ஆமா.
- குமார்: இதுக்கு முன்னாலெ தமிழ் எங்கே படிச்சீங்க?
- பீட்டர்: ஜெர்மனிலெ ஹைடல் பெர்க் யுனிவெர்சிடிலெ ஒரு வருஷம்
தமிழ் படிச்சேன். தமிழ் படிக்க எனக்கு கொஞ்சம் தெரியும்.
ஆனா நல்லா பேச தெரியாது.
- குமார்: ஜெர்மனிலெ ஒரு வருஷம் படிச்சிட்டு இவ்வளவு நல்லா
பேசுறீங்கனு எனக்கு ஆச்சரியமா இருக்கு. நீங்க இங்கே
கொஞ்ச நாளு இருந்தா எங்களெ போல தமிழ் பேசுவீங்க.
எத்தனெ நாளு நீங்க இங்கே இருப்பீங்க?
- பீட்டர்: ஒரு வருஷம் நான் சென்னலெ இருப்பேன்.
- குமார்: அப்படிண்ணா ரொம்ப நல்லது. அதுள்ளே நீங்க தமிழ் நல்லா
படிக்கலாம். தமிழ் நாட்டு பழக்க வழக்கங்களெ பத்தியும்
தெரிஞ்சுக்கலாம். சரி. இப்பொ நீங்க எங்கே தங்கியிருக்கீங்க?
- பீட்டர்: ஹோட்டல் ஓஷியானிக்லெ இருக்கேன்.

குமார்: அந்த எடம் உங்களுக்கு பிடிச்சிருக்கா?

பீட்டர்: எடம் நல்லா இருக்கு. ஆனா ...

குமார்: ஆனா என்ன?

பீட்டர்: ஒண்ணுமில்லெ. ஒரு தமிழர் வீட்டுலெ இருந்தா என் படிப்புக்கு நல்லா இருக்கும்னு நெனெக்கிறேன்.

குமார்: அது சரி தான். கிருஷ்ணங்கூட எனக்கு அதெ பத்தி லெட்டர்லெ எழுதியிருக்காரு. உங்களுக்கு ஆச்சேபம் இல்லெண்ணா எங்க வீட்டுலெ இருக்கலாம்.

பீட்டர்: நல்லது. உங்களுக்கு இதனாலெ கஷ்டம் இல்லெயா?

குமார்: எனக்கு ஒர் கஷ்டமும் இல்லெ. உங்களுக்கு தான் வசதி கொறெவா இருக்கலாம். என்ன வேணும்னாலும் கூச்சப்படாமெ கேளுங்க. இதெ உங்க வீட்டெ போல நெனெச்சிக்கொங்க. என்னாலெ எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு உதவியும் தான் செய்றேன்.

பீட்டர்: இப்படி யாரு எனக்கு சொல்ல போறாங்க? நான் நாளெக்கி இங்கே வந்துடுறேன்.

குமார்: சரி. இது எங்களோட சாயங்கால டிபன் டைம். எங்க ரவ உப்புமாவெயும் காப்பியெயும் ருசிபாருங்க. லக்ஷ்மி! எங்க ரெண்டு பேருக்கும் டிபன் கொண்டுவாம்மா.

<Variante Schriftsprache>

ஆச்சேபம்

<ஆட்சேபம்>

Einwand

கஷ்டம்

hier: Umstände

கூச்சப்படு

sich schämen, hier: sich zieren,
genieren

ருசிபாரு

(Essen) kosten, probieren

1. பீட்டர் எங்கெருந்து வர்றாரு?
2. யாரு யாருக்கு ஒரு லெட்டர் போட்டாரு?
3. பீட்டர் எப்பொ சென்னைக்கி வந்தாரு.
4. பீட்டரோட சொந்த ஊரு என்ன?
5. கிருஷ்ணன் எதெபத்தி ஒரு லெட்டர் எழுதுனாரு?
7. பீட்டர் எங்கே தமிழ் படிச்சாரு?
8. பீட்டர் எத்தனை நாளு சென்னைலெ இருப்பாரு?
9. பீட்டர் எதெபத்தி தெரிஞ்சுக்கலாம்?
10. பீட்டர் எங்கே தங்கலாம்னு ஆசெப்படுறாரு?
11. பீட்டர் என்ன ருசிபாக்கணும்?

2: தமிழ்ச்சாப்பாடு

- குமார்: ராமு! மாடிக்கி போய் பீட்டர் சித்தப்பாவை சாப்பிட கூப்பிடு.
ராமு: சரி.
பீட்டர் சித்தப்பா! அப்பா உங்களெ சாப்பிட வர சொல்றாரு.
பீட்டர்: இதோ அஞ்சி நிமிஷத்துலெ வர்றேன்னு சொல்லு.
லக்ஷ்மி: எலெ போட்டாச்சு. எல்லோரும் வந்து உக்காருங்க. சாப்பிட ஆரம்பிக்கலாம்.
குமார்: சரி. இதோ வந்துட்டோம்.
பீட்டர். உங்களாலெ கீழே உக்காந்து சாப்பிட முடியுமா?
பீட்டர்: முடியும்னு நெனெக்கிறேன். நாளெலெருந்து நானும் உங்களெ போல லுங்கி கட்டிக்க போறேன். அப்பொ தான் ஈஸியா கீழே உக்காந்து சாப்பிட முடியும்.
குமார்: நானும் உங்களுக்கு இதெ சொல்லணும்னு இருந்தேன். இண்ணெக்கி ஒரு நாள் adjust பண்ணுங்க. அது சரி. எங்களொட தமிழ் சாப்பாட்டெ பத்தி உங்களுக்கு எதாவது தெரியுமா?
பீட்டர்: ஒரு அளவுக்கு தான் எனக்கு தெரியும். ஆனா இன்னும் செல கேள்வி இருக்கு.
குமார்: கேளுங்க.
பீட்டர்: நீங்க காலெலெ தெனம் இட்லியும் தோசையும் மட்டும் சாப்பிடுவீங்களா?
குமார்: இல்லெ. சாதாரணமா நாங்க இட்லி இல்லெண்ணா தோசை தான் சாப்பிடுவோம். ஆனா காலெலெ ஹோட்டல்லெ சாப்பிடும்போது இப்பொ நெறெய பேரு பூரியிம் சாப்பிட ஆரம்பிச்சாங்க.
பீட்டர்: சாயக்காலம் டீ, காப்பி குடிக்கும்போது snacks ஒண்ணும் சாப்பிட மாட்டீங்களா?

குமார்: ஆமா, சாயங்காலம் கொஞ்சம் பலகாரம் சாப்பிடுவோம். வடை, பஜ்ஜி, முறுக்கு எதாவது சாப்பிடுவோம். ஹோட்டல்லெ காப்பி சாப்பிடும்போது போண்டா கூட சாப்பிடுவோம்.

பீட்டர்: தமிழ்நாட்டுலெ எல்லோருக்கும் காப்பி ரொம்ப பிடிக்கும் போல இருக்கு.

குமார்: ஆமா, தமிழ்நாட்டுலெ காப்பி தான் ஸ்பேஷல். வீட்டுலெ செல பேரு டீ சாப்பிடுவாங்க, செல பெரு காப்பி சாப்பிடுவாங்க. அனா ஹோட்டல்லெ பெரும்பாலும் காப்பி மட்டும் கெடெக்கும்.

பீட்டர்: மத்தியான சாப்பாடு உங்களுக்கு பெரிய சாப்பாடு. சோறு, சாம்பாரு, ரசம். தெனம் இதே சாப்பாடு தானா?

குமார்: ஆமா, ஆனா இதுலெ ஒவ்வொரு நாளும் எதாவது வித்தியாசம் இருக்கு. உதாரணமா சாம்பாருலெ வெண்டெக்கா சாம்பாரு, கத்திரிக்கா சாம்பாரு, முருங்கெக்கா சாம்பாருனு பல வகை இருக்கு.

பீட்டர்: மத்தியான சாப்பாடு வீட்டுலெ தான் சமெக்கிறாங்க. வீட்டுலெ சாப்பிடுவாங்க. ஆபீஸுலெ வேலெ செய்றவாங்க என்ன செய்வாங்க?

குமார்: ஆபீஸுக்கு வேலெக்கி போரவாங்க ஆபீஸுலெ சாப்பிடுவாங்க. பெரிய ஆபீஸுலெ கேண்டன் இருக்கும். ஆனா அங்கே எலுமிச்சு சோறு, சாம்பாரு சோறு, தயிரு சோருனு செல rice varieties மட்டும் கெடெக்கும். அதனாலெ கொஞ்ச நாளுக்கு முன்னாலெ கூடெக்காரி வீட்டுலெருந்து tiffan carrier-லெ மத்தியான சாப்பாடு ஆபீசுக்கு எடுத்துக்கிட்டுவந்தா. இப்பொ ஆபீசுலெ வேலெ செய்றவாங்க காலைலெ வீட்டுலெருந்து lunch ஆபீசுக்கு எடுத்துக்கிட்டுபோவாங்க.

பீட்டர்: தமிழ்நாட்டுலெ சாப்பாட்டு வழக்கம் எடத்துக்கு எடம்கூட வித்தியாசமா இருக்குனு கேள்விப்பட்டேன்.

குமார்: ஆமா, உதாரணமா சாப்பாடு பரிமாற்றுற மொறையெ
வித்தியாசம் இருக்கு. செல எடத்துலெ மொதல்லெ பொரியல்
வைக்கணும்பாங்க. வேறு செல எடத்துலெ சோறு தான்
மொதல்லெ வைக்கணும்பாங்க. அதே மாதிரி எந்த பக்கம் எதெ
வைக்கிறதுங்கிறதெலெயும் செல மொறெ இருக்கு.

பீட்டர்: அதெல்லாம் கேக்க எனக்கு ரொம்ப ஆச்சரியமா இருக்கு.

குமார்: எலெயெ மூடிட்டெங்க. நம்ம பேச்சு சுவாரசியத்துலெ உங்களெ
கவனிக்க மறந்துட்டேன்.

பீட்டர்: அப்படி ஒண்ணும் இல்லெ. நான் திருப்தியா சாப்பிட்டுட்டேன்.

குமார்: வாங்க. கையெ கழுவிட்டு வருவோம்.

(Satz + னு) இரு (7)

சாதாரணமா		vorhaben, beabsichtigen
வித்தியாசம்		gewöhnlich
வெண்டெக்கா	<வெண்டைக்காய்>	Unterschied
கத்திரிக்கா	<கத்திரிக்காய்>	Okra
முருங்கெக்கா	<முருங்கைக்காய்>	Auberginen
வகெ	<வகை>	drumstick Gemüse
எலுமிச்சு		Sorte, Art
கூடெக்காரி	<கூடைக்காரி>	Zitrone
வழக்கம்		Korbträgerin (Korb mit tiffin carrier)
எடம்		Gewohnheit
மொறை	<முறை>	hier: Region
பொரியல்		Sitte, Brauch
சுவாரசியம்		frittiertes Gemüse
		Eifer, Vertiefung

1. ராமு என்ன செய்யணும்?
2. குமார் பீட்டரெ என்ன கேக்கிறாரு?
3. நாளெலருந்து பீட்டர் என்ன செய்ய போறேன்னு சொன்னாரு?
4. தமிழ்நாட்டுலெ காலைலெ என்ன சாப்பிடுறாங்க?
5. சாயங்காலம் டீ, காப்பி குடிக்கும்போது என்ன சாப்பிடுவாங்க?
6. தமிழ்நாட்டுலெ மத்தியான சாப்பாடு தெனம் ஒறெ மாதிரியா இருக்கா?
7. ஆபீஸுக்கு போறவாங்க மத்தியானம் எப்படி சாப்பிடுவாங்க?
8. தமிழ்நாட்டுலெ சாப்பாடு பரிமாறுற மொறெலெ வித்தியாசம் இருக்கா?
9. பீட்டர் சாப்பிட்டு முடிச்சுட்டு என்ன செய்றாரு?

3 சென்னை பஸ்

- பீட்டர்: ஒரு புது புஸ்தக கடையெ காட்டுறதுக்கு என் தமிழ் வாத்தியாரு என்னை மவுண்ட் ரொட்டுக்கு வர சொன்னாரு. இங்கேருந்து பஸ்லெ அங்கே போக முடியுமா, இல்லெ, நான் ஒரு ஆட்டோ எடுக்கணுமா?
- குமார்: நாம இருக்கிறது மைலப்பூரு. இங்கேருந்து எல்லா எடத்துக்கும் பஸ் போகும். குளத்தங்கரைலெருந்து (tank-லெருந்து) மூணாம் நம்பர் பஸ் மவுண்ட் ரோடு வழியா பாரீஸ் கார்னர்க்கு போகும். அந்த பஸ்லெ நீங்க மவுண்ட் ரோடு வரெக்கும் போகலாம்.
- பீட்டர்: நான் இது வரெ சென்னையெ பஸ்லெ போறதுலெ. ஆட்டோவுலெ எப்பொமே போவேன். பஸ்லெ ரொம்ப கூட்டமா இருக்கிறதனாலெ நான் பஸ்லெ போக தயங்குனேன்.
- குமார்: ஆட்டோ சார்ஜ் இப்பொ ரொம்ப ஜாஸ்தி. பஸ் சார்ஜ் ஆட்டோ சார்ஜெ விட ரொம்ப கம்மி. நீங்க இண்ணெக்கி பஸ்லெ போய் பாருங்க.
- பீட்டர்: சரி. நான் இண்ணெக்கி பஸ்லெ போய் பாக்க போறேன்.
-
- குமார்: வாங்க பீட்டர். உங்க மொதல் பஸ் ட்ரிப் எப்படி இருந்தது?
- பீட்டர்: பெரிய பிரச்சனெ ஆய்ட்டுச்சு. நான் தப்பான பஸ்லெ ஏறிட்டேன்.
- குமார்: அது எப்படி? நான் உங்களுக்கு சொன்னேனே மூணாம் நம்பர் பஸ்லெ ஏறுங்க.
- பீட்டர்: ஆமா, நான் குளத்தங்கரை பஸ் ஸ்டாப்லெ நிண்ணு வேயிட் பண்ணேன். அங்கே மூணு ஏ வரும்போது நான் ஓடி போய் அந்த பஸ்லெ பிடிச்சேன். நீங்க சொன்ன மாதிரி இந்த பஸு மவுண்ட் ரோட்டுக்கு போகும்னு நெனெச்சேன். ஆனா அந்த

பஸு பீச்சு வழியா பாரீஸ் கார்னர்க்கு போச்சு. பஸ்லெ ஒரே கூட்டம். கண்டாக்டர் எங்கிட்ட வர்றதுகுள்ளே பாரீஸ் கார்னார் வந்துட்டுச்சு. அப்பொ தான் நான் தப்பான பஸ்லெ ஏறுனேன்னு புரிஞ்சது. மவுண்ட் ரோட்டுக்கு எந்த பஸுலெ போகணும்னு தெரியாமெ ஒரு ஆட்டோ பிடிச்சு அங்கே போனேன்.

குமார்: ஏன் மேலே தப்பு. நீங்க மனிச்சுடுங்க. நான் மொதல்லெ சொல்லியிருக்கணும் மூணு, மூனு ஏ, ரெண்டு நம்பர் இருக்குனு. மூணாம் நம்பர் பஸ் மட்டும் மவுண்ட் ரோட்டுக்கு போகும். என்னாலெ நீங்க ஊரெ சுத்தி கஷ்டப்பட்டீங்க.

பீட்டர்: பரவாயில்லெ. இண்ணெக்கி சென்னை பஸ்ஸெ பத்தி கொஞ்சம் தெரிஞ்சுகிட்டேன்.

1. எதுக்கு பீட்டரெ மவுண்ட் ரோட்டுக்கு வர சொன்னாங்க?
2. பீட்டர் இது வரெக்கும் ஏன் பஸ்லெ போக தயங்குனான்?
3. ஆட்டோ சார்ஜ் பஸ் சார்ஜெ விட ஜாஸ்தியா கொறெவா?
4. பீட்டர் ஏன் தப்பான பஸ்லெ ஏறுனான்?
5. குமார் பீட்டர்கிட்ட மொதல்லெ என்ன சொல்லியிருக்கணும்?

4 மதுரைக்கு பயணம்

- பீட்டர்: குமார்! மதுரையிலே உங்களுக்கு தெரிஞ்சவங்க யாராவது இருக்காங்களா?
- குமார்: நான் கலியாணம் பண்ணிக்கிட்டது மதுரை தான். என் மாமனாரும் மாமியாரும் மதுரை கிட்ட ஒரு கிராமத்துலெ நெலத்தெ பாத்துக்கிட்டிருக்காங்க.
- பீட்டர்: மதுரையிலே யாரும் இல்லையா?
- குமார்: நெறைய சொந்தக்காரங்க இருக்காங்க. என் மச்சினர் ராகவன் அங்கே இருக்கான். ஏன்? என்ன விசேஷம்?
- பீட்டர்: ஒண்ணும் இல்லை. நான் மதுரைக்கி போனதுலெ. ஒரு வாரம் மதுரைக்கி போய் எல்லாம் சுத்திப்பாத்துட்டு வரலாமான்னு பாக்கிறேன்.
- குமார்: எப்பொ போகணுமோ அப்பொ சொல்லுங்க. ராகவன் வீட்டுலெ தங்கி எல்லா எடமும் பாக்க ஏற்பாடு பண்ணேன்.
- பீட்டர்: அடுத்த மாசம் அவருக்கு சவுரியப்படுமான்னு phone பண்ணி கேளுங்க.
- குமார்: அடுத்த மாசம் என்ன ... சித்திரையா? ரொம்ப நல்லது. சித்திரா பெளர்ணமிக்கி சரியா அங்கே போனீங்கன்னா திருவிழா எல்லாம் பாக்கலாம். மொதல்லெ உங்களுக்கு ஒரு டிரைன் டிக்கெட் புக பண்ணணும்.
- பீட்டர்: சென்னையிலிருந்து டிரைன்லெ மதுரைக்கு போக எத்தனை மணி நேரம் ஆகும்?
- குமார்: கிட்டதட்ட ஒம்பது மணி நேரம் ஆகும்.
- பீட்டர்: டிரைன்லெ சாப்பாட்டுக்கு நீங்க என்ன செய்வீங்க?
- குமார்: டிரைன்லெ டைனிங் காரு இருக்கு. சாப்பாட்டு நேரத்துலெ டிரைன் பெரிய ஸ்டேஷன்லெ இருவது நிமிஷமாவது நிக்கும். முன்னாடி சாப்பாட்டெ ஆர்டர் பண்ணா அந்த ஸ்டேஷன்

ரெஸ்டெராண்டிலிருந்து சாப்பாட்டெ டைனிங்க் காருலெ
 ஏத்துவாங்க. அப்புறம் சாப்பாட்டெ உங்க
 கம்பார்ட்மெண்டுக்கு கொண்டு வந்து தருவாங்க. அதெ தவெர
 எல்லா ஸ்டேஷன்லெயும் டீ, காப்பி, பலகாரம் விப்பாங்க.
 உங்க டிரைன் ஜன்னல் கிட்ட வந்து எல்லாம் தருவாங்க.

ராமு:

அப்பா. நானும் பீட்டர் சித்தப்பாவோடு மதுரைக்கி
 போய்ட்டுவரலாமா?

குமார்:

பாக்கலாம். எனக்கு லீவு கெடெச்சதுன்னா நாம எல்லோருமே
 போய்ட்டுவரலாம். எதுக்கும் நான் மொதல்லெ ராகவனுக்கு
 எழுதுறேன்.

நெலம்	<நிலம்>	Ackerland
மச்சினர்		Schwager
[Satz + ஆ] + னு பாரு		überlegen, ob
Dat + சவுரியப்படு	<சவுகரியப்படு>	jemandem passen, angenehm sein
சித்திரெ	<சித்திரை>	Tamilmonat Chittra
கிட்டதட்ட		ungefähr

1. பீட்டர் என்ன செய்யலாமானு பாக்கிறாரு?
2. குமாரு பீட்டருக்கு என்ன ஏற்பாடு பண்ணுவாரு?
3. மதுராலெ சித்திரா மாசத்துலெ என்ன நடக்கும்?
4. டிரைன்லெ போகும்போது எப்படி சாப்பாடு கெகெக்கும்?
5. குமாரோட மகன் ராமு என்ன கேக்கிறான்?

5 சென்னை பள்ளிக்கூடம்

- பீட்டர்: குமார், நாம எல்லோரும் அடுத்த மாசம் மதுரைக்கி போகும்போது ராமுவுக்கு ஸ்கூல் லீவு விடுவாங்களா?
- குமார்: ஆமா. அடுத்த மாசம் ஏப்ரல் மாசம் தானே. அப்பொ ராமுவுக்கு முழு ஆண்டு லீவு. கோடை லீவு.
- பீட்டர்: எத்தனை நாள் கோடை லீவு விடுறாங்க?
- குமார்: ரெண்டு மாசம் கோடை லீவு விடுறாங்க.
- பீட்டர்: எல்லா ஸ்கூல்லெயும் அப்படி தானா? ராமு எந்த ஸ்கூல்லெ படிக்கிறான்? சென்னையெ எந்த வகையான ஸ்கூல் இருக்கு?
- குமார்: ராமு படிக்கிறது அரசங்க பள்ளிக்கூடம் (government school). இதெ தவிர நெறைய தனிப்பட்ட பள்ளிக்கூடம் (private school) இருக்கு. ராமுவோட ஸ்கூல்லெ ஆம்புள்ளெ பசங்க மட்டும் படிக்கலாம். சாதாரணமா இங்கே ஆம்புள்ளெ பசங்களும் பொண்ணுகளும் ஒறெ ஸ்கூல்லெ சேந்து படிக்கிறதுலெ. தனித்தனி ஸ்கூல்லெ படிக்கிறாங்க.
- பீட்டர்: கொழந்தெங்களெ எந்த வயசுலெ ஸ்கூல்லெ சேத்துக்குவாங்க?
- குமார்: அஞ்சி வயசு ஆனதும் சேத்துக்குவாங்க.
- பீட்டர்: ஸ்கூல்லெ மொத்தம் எத்தனை வருஷம் படிக்கணும்?
- குமார்: பத்து வருஷம். அப்பொ ஸ்கூல் கடைசி பரிட்செ வைப்பாங்க. அதுக்கு பேரு எஸ்.எஸ்.எல்.சி (Secondary School Leaving Certificate, SSLC). அதுக்கு அப்புறம் இன்னும் ரெண்டு வருஷம் ப்ளஸ் டூ (plus two) படிக்கலாம்.
- பீட்டர்: ஸ்கூல் லீவெ பத்தி கொஞ்சம் சொல்லுங்க.
- குமார்: ஜூன் மாசம் பள்ளிக்கூடம் தெறக்கும். செப்டம்பர்லெயும் டிசம்பர்லெயும் ரெண்டு வாரம் லீவு விடுவாங்க. அது காலாண்டு லீவு (quartely leave). ஏப்ரல் மே மாசத்துலெ ரெண்டு மாசம் முழு ஆண்டு லீவு. ஒவ்வொரு லீவுக்கு முன்னாலெயும்

ஸ்கூல்லெ பரிட்செ வைப்பாங்க. எல்லா பாடத்துலெயும் பாஸ் பண்ணா தான் மேல் கிலாசுக்கு போக முடியும்.

பீட்டர்: காலைலெ ராமு எத்தனெ மணிக்கி ஸ்கூலுக்கு கெளெம்பணும்? ஸ்கூலுக்கு எவ்வளவு தூரம்? ராமு எப்படி ஸ்கூலுக்கு போவான்?

குமார்: பள்ளிக்கூடம் எட்டு மணிக்கு ஆரம்பிக்கது. ராமு ஆட்டோவுலெ ஸ்கூலுக்கு போவான். காலைலெ ஏழரெ மணிக்கி ஆட்டோ வீட்டுக்கு வந்து அவனெ பிக் அப் பண்ணும். சாயங்காலம் நாலு மணிக்கி ராமு திரும்பி வீட்டுக்கு வருவான்.

பீட்டர்: வீட்டுப்பாடம் (ஹோம்வர்க்) குடுப்பாங்களா?

குமார்: ஆமா. ராமு தெனம் ஆறு மணிலெருந்து எட்டு மணி வரெக்கும் டியூஷனுக்கு (tuition) போவான். அங்கே ஹோம்வர்க் செய்றான். டியூஷன் டீச்சர் அதெ பாத்து திருத்துவாங்க

பீட்டர்: ஒரு வாரத்துலெ பிள்ளெங்க எத்தனெ நாளு ஸ்கூலுக்கு போகணும்?

குமார்: அஞ்சரெ நாளு போகணும். திங்ககெழமைலெருந்து வெள்ளிக்கெழமை வரெக்கும் முழு நாளு பள்ளிக்கூடம் இருக்கும். சனிக்கெழமை அரெ நாளோடு விட்டுவாங்க. ஞாயித்துக்கெழமை ஒரு நாளு தான் பள்ளிக்கூடம் கெடெயாது.

முழு ஆண்டு லீவு

jährliche Schulferien, große Ferien
(wörtl. ganzjahres Ferien)

விடு (4)

hier: (Ferien) geben

கோடை லீவு

Sommerferien

வகையான

Arten von (X)

திருத்து (3)

verbessern

1. சென்னைலெ எந்த வகையான ஸ்கூல் இருக்கு?
2. ஸ்கூல்லெ மொத்தம் எத்தனெ வருஷம் படிக்கணும்?
3. ஸ்கூல் கடுசி பரீட்செ பெயர் என்ன?
4. ஸ்கூல் பிள்ளெங்களுக்கு எத்தனெ லீவு? எவ்வளவு நாளு லீவு?
5. ராமு தெனம் எப்படி ஸ்கூலுக்கு போவான்?
6. ராமு எதுக்கு டியூஷனுக்கு போவன்?
7. ராமுவுக்கு எப்பொ முழு நாளு ஸ்கூல்? எப்பொ அரெ நாளு ஸ்கூல்?

6 கலியாணப் பத்திரிகை

- பீட்டர்: இப்பொ இங்கே வந்துட்டு போனாங்களே அவங்க யாரு?
- குமார்: அவங்க எங்க சொந்தக்காரங்க. ஒருத்தரு கண்ணாடி போட்டுக்கிட்டிருந்தாரே அவரு என் மாமா. அவரோட மகளுக்கு அடுத்த மாசம் கலியாணம்.
- பீட்டர்: உங்களே கலியாணத்துக்கு கூப்பிட வந்தாங்களா?
- குமார்: ஆமா. கலியாணப் பத்திரிகையெ குடுத்துட்டு போய்ட்டாங்க.
- பீட்டர்: கலியாண அழைப்பு தபால்தெ அனுபுன்னா பத்தாதா? நேர்லெ வந்து கலியாணத்துக்கு கூப்பிடணுமா?
- குமார்: ஆமா. வீட்டுக்கு வந்து கூப்பிடணும். நெருங்கிய சொந்தக்காரங்க எவ்வளவு தூரத்துலெ இருந்தாலும் நேர்லெ போய் கூப்பிடணும். இல்லெண்ணா கோவிச்சுடுவாங்க.
- பீட்டர்: இது ரொம்ப கஷ்டமா இருக்கும், இல்லெயா? உங்க சொந்தக்காரங்க தமிழ்நாட்டுலெ பூரவும் இருக்காங்களே. அப்படிண்ணா நீங்க தமிழ்நாட்டெ பூரவும் சுத்த வேண்டியிருக்கும்.
- குமார்: உண்மெ தான். வேறு வழி?
- பீட்டர்: நெருங்கிய சொந்தம் இல்லாதவங்களுக்கு நீங்க என்ன செய்வீங்க?
- குமார்: உள்ளூர்லெ நெருங்கிய சொந்தக்காரங்களா இல்லாட்டாலும் நேர்லெ போய் சொல்லணும். தெரிஞ்சவங்க எல்லோருக்கும் பத்திரிக்கெ நேர்லெ குடுக்கணும்.
- பீட்டர்: உங்க மாமா சென்னலெ அப்படி எத்தனெ வீட்டுக்கு போய் பத்திரிகெ குடுப்பாரு?
- குமார்: எங்க மாமா இங்கெ சென்னலெ கல்வி துரலெ டைரெடரா வேலெ பாக்கிறாரு. அவருக்கு இங்கே நெறெய ஸ்கூல் வாத்தியாரெ தெரியும். கிட்டத்தட்ட ஐநூறு வாத்தியார்

வீட்டுக்கு நேரா போய் பத்திரிக்கை குடுப்பாரு. கண்டிப்பா ஒரு மாசாமாவது இங்கே சென்னைலெ சுத்த வேண்டியிருக்கும்.

பீட்டர்: நான் கலியாண பத்திரிக்கையெ பாக்கலாமா?

குமார்: ஓ, தாரலாமா. இந்தாங்க.

பீட்டர்: ஓ. இங்கிலீஷிலெ அடிச்சிருக்கு. இது தான் வழக்கமா?

குமார்: பின்பக்கம் பாருங்க. அங்கே எல்லாம் தமிழிலெ அடிச்சிருக்கு. பெரும்பாலும் படிச்சவங்களோட கலியாண பத்திரிக்கைலெ ஒரு பக்கம் இங்கிலீஷும் ஒரு பக்கம் தமிழும் இருக்கும். செல பேரு ரெண்டெயும் தனித்தனியா அடிப்பாங்க.

பீட்டர்: எனக்கு ஒரு தமிழ் கலியாணத்தெ பத்தி வெவெரமா தெரிஞ்சுக்கணும் போலிருக்கு. ஒரு தமிழ் கலியாணம் நேரா பாக்க ஆசெ இருக்கு.

குமார்: எங்க மாமன் மக கலியாணத்துக்கு நீங்களும் வாங்க.

பீட்டர்: அழெப்பு இல்லாமெ வரலாமா?

குமார்: தாராலாமா வரலாம். எங்க மாமன் ரொம்ப சந்தோஷப்படுவாரு. நீங்க எங்க வீட்டுலெ மேலே இருக்கிறது தெரிஞ்சிருந்தா உங்களுக்கும் ஒரு பத்திரிக்கை குடுத்திருப்பாரு.

பத்திரிகை	<பத்திரிகை>	hier: Einladungskarte
அழெப்பு		Einladung
தபால்		Post
நேர்லெ	<நேரில்>	direkt, persönlich
நெருங்கிய		eng
கோவி (6)	<கோபி>	sich ärgern
தெரிஞ்சவங்க	<தெரிந்தவர்கள்>	Bekannte
கல்வி துரை		Bildungsministerium

கிட்டத்தட்ட

mehr oder weniger

அடி (6)

hier: drucken

பெரும்பாலும்

meistens

1. குமாரோட மாமன் எதுக்கு வந்தாரு?
2. ஒரு கலியாண அழைப்பு எப்படி குடுக்கணும்?
3. குமாரோட மாமன் ஏன் சென்னைலெ நெறைய கலியாண பத்திரிகை குடுக்கணும்?
4. ஒரு கலியாண பத்திரிக்கை எந்த மொழிலெ அடிச்சிருக்கு?
5. பீட்டருக்கு என்ன ஆசெ இருக்கு?

7. நவராத்திரி கொலு பொம்மை

கொலு = eine Aufstellung/Ausstellung von Götter- und anderen Figuren auf einem dekorierten Gestell mit mehreren Stufen (Stufe = படி).

குமாரோட மனைவி லட்சுமியும் பக்கத்து வீட்டு பொம்புள்ளை ராதாவும் பேசுவாங்க.

லட்சுமி: ராதா, உங்க வீட்டுலெ இந்த வருஷம் கொலு உண்டா?

ராதா: உண்டு. உங்க வீட்டுலெ?

லட்சுமி: நாங்க வருஷ வருஷம் கொலு வெக்கிறோம். வழக்கத்தெ விட முடியுமா? நீ உங்க வீட்டுலெ எத்தனெ படி வெக்க போறே?

ராதா: மொத்தம் எட்டு படி. நீ எத்தனெ படி வெக்கிறே?

லட்சுமி: பத்து படியாவது இருக்கணும்னு நெனெக்கிறேன். அதெ தவிர இந்த வருஷத்துலெ கொஞ்சம் பெரிசா செய்யலாம்னு இருக்கேன். பூங்கா, மலெ, அதெ சுத்தி எலெக்ட்ரிக் ட்ரெயின் வெக்கணும்னு நெனெக்கிறேன். நீ புதுசா ஏதாவது வாங்குனியா?

ராதா: ஆமா, நேத்து வாசலுக்கு பொம்மெக்காரன் வந்தான். ஒரு கிருஷ்ணர் பொம்மெ காமிச்சான். அப்படி கண்ணெ பறிச்சது. கிருஷ்ணர் முகம் அவ்வளவு அழகா இருந்தச்சு. எனக்கு வாங்காமெ இருக்க மனசு வரலெ. வாங்குனேன்.

லட்சுமி: எவ்வளவு கேட்டான்? எவ்வளவு குடுத்தே?

ராதா: ஐநூறு ரூபா கேட்டான். பேரம் பேச முடியலெ. வேறு வழி இல்லாமெ பணம் குடுத்து வாங்குனேன். நான் அவார்கிட்ட (அவர் hier: Ehemann) இன்னும் சொல்லலெ. இந்த கொரோனா டைம்லெ நான் ஒரு பொம்மெக்கி இவ்வளவு பணம் குடுத்தேன்னு தெரிஞ்சுக்கிட்டா ஒடனே குதிப்பாரு. நான் அப்புறமா நெதானமா சொல்லிக்கலாம்னு இருக்கேன்.

லட்சுமி: ஆமா. ஆம்பிள்ளெங்களுக்கு பொம்மெயோட அருமெ என்ன தெரியும்? பணம் தான் அவங்க கண்ணுலெ படும். எங்க கவிதா புது பொம்மெ வாங்கணும்னு தொந்தரவு பண்ணா. சாயங்காலம் கோவில் கடைக்கு போய் பாக்கலாம்னு இருக்கேன். நீயும் வர்றியா?

ராதா: சரி. வர்றேன். எத்தனெ மணிக்கி நீங்க போக போறீங்க.

லட்சுமி: அஞ்சி மணிக்கி வெயில் குறையும். அப்பொ போகலாம்.

வெய் (6)	<வை>	hier: aufstellen
வழக்கம்		(traditioneller) Brauch
பொம்மெக்காரன்	<பொம்மைக்காரன்>	Figurenverkäufer
கண்ணை பறி (6)	<கண்ணை பறி>	wörtl. einen Blick rauben = ein Blickfang sein
மனசு வா		hier: anders können (mit Negativum: nicht anders können als)
பேரம் பேசு (3)		feilschen
குதி (6)		sich aufregen, in die Luft gehen
நெதானமா	<நிதானமாக>	bedächtig
அருமை	<அருமை>	Kostbarkeit, Wert
தொந்தரவு பண்ணு (3)		Probleme machen

1. ராதா எத்தனை கொலு படி வெக்கிறாங்க?
2. லட்சுமி இந்த வருஷத்துலெ கொலுவுலெ என்னென்ன வெக்க போறாங்க?
3. பொம்மெக்காரன் ராதாவுக்கு காமிச்ச பொம்மெ எப்படி இருந்தது?
4. ராதா ஒரு பொம்மெக்கி இவ்வளவு பணம் குடுத்தாங்கனு ஏன் தன் வீட்டுக்காரனுக்கு சொல்லலெ?
5. கோவிலுக்கு போகும்போது ஏன் சாயங்காலம் அஞ்சி மணிக்கி போவாங்க?

8 மதுரையில் ஹோட்டலில் தங்குதல்

- குமார்: ஹல்லோ பீட்டர். எப்பொ மதுரையிலிருந்து திரும்பி வந்தீங்க?
- பீட்டர்: சாயங்காலம் Vaigai express-லெ வந்தேன்.
- குமார்: உங்க மதுரை பயணம் எப்படி இருந்தது? ஆமா, நீங்க அங்கே ஸ்டேஷனுக்கு பக்கத்துலெ ஒரு ஹோட்டல்லெ ரும் book பண்ணீங்க. அது வசதியான எடமா?
- பீட்டர்: அய்யோ. அது ஒரு பெரிய கதை. ஹோட்டல்லெ check-in பண்ணும்போது ஹோட்டல் மேனேஜர் ரும் நம்பர் சொல்லி ரும் பாயெ என் luggage ருமுக்கு எதுத்துக்கிட்டுபோக சொன்னார். அப்பொ நான் மொதல்லெ அந்த ருமெ பாக்கணும்னு சொன்னேன். மேனேஜர் போய் பாருங்கனு சொன்னார். நான் போய் பாத்தேன். ரும் ரெண்டாவது மாடி தெரு பக்கம். road-லெருந்து ஒரே சத்தம் கேட்டது. பகல்லெயும் night-லெயும் அப்படி bus, lorry ஓடுனா நான் அந்த ரும்லெ எப்படி தூங்க முடியும்னு நெனெச்சேன். அதோடு அந்த ரும் சுத்தமா இல்லெ. wash basin-லெ ஒரு பாச்சா பூச்சி இருந்தது. bed sheet-எயும் மாத்தலெ போலிருந்தது. அந்த bed sheet-லெ ஒரு ரத்த கறெ இருந்தது. ரும் பாய்க்கு அந்த ரத்த கறெயெ காமிச்சேன். அந்த ரும் பாய் என்ன சொன்னான் ன்னா, “அது ஒரு பழைய கறெ. அப்பொவே காஞ்சு போச்சு. இங்கே எல்லாம் தோய்ச்ச bed sheet. சுத்தமா இருக்கு” அப்படின்னு சொன்னான். நான் ஓடனே மேனேஜ்கிட்டபோய் அந்த ரும் எனக்கு வேணாம். எனக்கு ஒரு அமெதியான ரும் வேணும். road side ரும் எனக்கு வேணாம். நீங்க வேறு ஒரு ரும் குடுங்கனு சொன்னேன்.
- குமார்: அப்பொ ஹோட்டல் மேனேஜர் என்ன சொன்னாரு?

பீட்டர்: ஒரு நிமிஷம் சார். நான் பாக்கிறேன். உங்களுக்கு ஒரு அமெதியான ரூம் தர்றோம். ஹோட்டல் பின்பக்கத்துலெ தோட்டம் இருக்கு. அங்கே சத்தம் கேக்காது. அந்த பக்கம் ஒரு ரூம் காலியா இருக்கு. அந்த ரூம் உங்களுக்கு கண்டிப்பா பிடிக்கும். அது ஒரு பெரிய ரூம். உங்களுக்கு வசதியா இருக்கும். charge கொஞ்சம் ஜாஸ்தி. ஆனா உங்களுக்கு extra charge பண்ண மாட்டோம். அப்படினு சொன்னாரு.

குமார்: அப்பொ அந்த ரெண்டாவது ரூம் எப்படி இருந்தது?

பீட்டர்: அது பரவல்லெ. நல்லா இருந்துச்சு.

குமார்: மீனாட்சியம்மன் கோயிலெ பத்தி நான் உங்களுக்கு நெறைய சொன்னேன். நீங்க இப்பொ நேரா பாக்கும்போது எப்படி இருந்தது?

குமார்: மீனாட்சியம்மன் கோயில் ஒரு தனி உலகம் மாதிரி. ரெண்டு நாள் பூரவும் கோவில்லெ இருந்தேன். நான் உங்களுக்கு எல்லாம் வெவெரமா சொல்றேன். நான் மேலே போய் fresh ஆயிட்டு வந்து சொல்றேன்.

குமார்: சரி. நான் அதுக்குள்ளே நம்முக்கு ஒரு காப்பி போட சொல்றேன்.

வசதியான		komfortabel
ரூம் பாய்		engl. room boy
பச்சா		Küchenschabe
பூச்சி		Insekt, Käfer
ரத்தம்		Blut
கறெ	<கறை>	Flecken
அப்பொவே		schon längst
காஞ்சு போச்சு	<காய்ந்து போயிற்று>	(Perfekt:) ist getrocknet
அமெதியான		ruhig

1. பீட்டர் ஹோட்டல்லெ check-in பண்ணும்போது மேனேஜர் ரும் பாயெ என்ன சொன்னாரு?
2. பீட்டர் ஹோட்டல்லெ அந்த ரூமெ பாக்கும்போது என்ன நெனெச்சாரு?
3. bed sheet-லெ ஒரு ரத்த கறெ இருக்குனு பீட்டர் சொல்லும்போது அந்த ரும் பாய் என்ன சொன்னான்?
4. பீட்டர் மேனேஜர்கிட்ட complaint பண்ணும்போது மேனேஜர் என்ன சொன்னாரு?

9 மருந்து கடையில்

- பீட்டர்: நேத்துலெருந்து கொசு தொலெ ரொம்ப ஜாஸ்தி ஆய்ட்டுச்சு. நான் என் கொசு வலெயெ போட்டாலும் ரெண்டு மூணு கொசு உள்ளே புகுந்துச்சு. சரியா தூங்க முடியலெ.
- குமார்: ஆமா. இப்பொ கொசு season ஆரம்பிச்சுச்சு. நீங்க கொசு வலெ போட்டாலும் ஒரு கொசு மருந்து வாங்கிகிட்டு use பண்ணுங்க. அது நல்லது.
- பீட்டர்: ஆமா. பக்கத்து தெருவுலெ ஒரு மருந்து கடெ இருக்கு. இப்பொ அங்கே போய் ஒரு கொசு மாருந்து வாங்கிக்கிட்டுவரேன்.
- மருந்து கடைக்காரர்: வாங்க சார். என்ன வேணும்?
- பீட்டர்: கொசு மருந்து ன்னா என்னென்ன இருக்கு?
- மருந்து கடைக்காரர்: Good Knight இருக்கு, Odomos இருக்கு. உங்களுக்கு எது வேணும்?
- பீட்டர்: Odomos-ஆ? அது ரொம்ப நாத்தம் அடிக்கதுனு சொல்றாங்க. அது எனக்கு வேணாம்.
- மருந்து கடைக்காரர்: நீங்க சொல்றது பழைய Odomos. இப்பொ ஒரு புது Odomos வந்துச்சு. நீங்க T.V.-லெ வெளம்பரம் பாக்கலெயா? பழைய Odomos-எ விட இந்த புது Odomos நல்லா வேலெ செய்யது. அதோடு புது Odomos-உக்கு ஒரு நல்ல வாசனெ இருக்கு.
- பீட்டர்: உங்களுக்கு நல்லா தெரியுமா? நீங்க இந்த புது Odomos-எ use பண்ணிருக்கீங்களா?
- மருந்து கடைக்காரர்: ஆமா. என் மனெவியும் என் சின்ன பொண்ணும் இதெ use பன்றாங்க. என் மனெவி சொன்னாங்க இனிமே costly-ஆன scent நாம வாங்க அவசியம் இல்லெ. அதுக்கு பதிலா நாம இனிமெ Odomos use பண்ணலாம். இவ்வளவு வாசனெனு.
- பீட்டர்: சரி. நீங்க சொல்றதெ நம்புறேன். ஒரு Odomos குடுங்க. நான் try பண்ணேன்.

மருந்து கடைக்காரர்: எங்களுக்கு ஒரு offer இருக்கு. நீங்க ரெண்டு Odomos வாங்குனா ஒரு soap இலவசமா தர்றோம்.

பீட்டர்: அப்படியா? அப்படின்னா ரெண்டு Odomos குடுங்க.

மருந்து கடைக்காரர்: கொசு அடிக்கிறதுக்கு எங்களுக்கு ஒரு புது கொசு பேட் வந்துச்சு. அதெ பாக்கிறீங்களா?

பீட்டர்: சரி. காட்டுங்க.

மருந்து கடைக்காரர்: இதோ. பாருங்க. இந்த பெட்டாலெ நீங்க ஒரு கொசு அடிச்சா அந்த கொசு இதில் பட்டு ஓடனெ எரிந்து செத்து போகும். அப்பொ வெடிக்கிற மாதிரி ஒரு சத்தம் வரும். கொசு அழிஞ்சு போச்சுனு உங்களுக்கு தெரியும்.

பீட்டர்: சரி. அதுவும் எனக்கு ரொம்ப useful-ஆ இருக்கும். அதையும் குடுங்க.

கொசு		Moskito
தொலெ	<தொலை>	Plage
கொசு மருந்து		Moskitomittel
நாத்தம் அடி (6)		stinken
வெளம்பரம்		Werbung
வேலெ செய் (1)		hier: wirken
வாசனெ	<வாசனை>	Duft
அவசியம்		Notwendigkeit
இலவசமா		kostenlos
கொசு அடி (6)		Moskito vernichten
கொசு பேட்		(elektrische) Moskito-Vernichter-Klatsche
கொசு அடி (6)		hier: Moskito (mit der Klatsche) berühren (schlagen)
படு (4)		hier: getroffen werden

எரி (4)

verbrennen, hier: elektrischen Schlag
bekommen

செத்து போ (3)

sterben

வெடி (6)

explodieren

அழி (2)

vernichtet werden

1. பீட்டர் ஒரு கொசு வலெ போட்டாலும் கொசு என்ன செய்யும்?
2. பீட்டர் Odomos கொசு மருந்து ஏன் வேணாம்னு சொல்றான்?
3. பழைய Odomos-க்கும் புது Odomos-உக்கும் என்ன வித்தியாசம்?
4. ஒரு கொசு பெட்டாலெ ஒரு கொசு அடிச்சா என்ன ஆகும்?

Übungseinheit 2: Dialogtexte als Grundlage zum eigenständigen Reden und zum Übersetzen ins Tamil

Anweisung an den Dozenten:

Die folgenden neun Dialoge sollen von den Studierenden auf Tamil gesprochen werden.

1. Lesen Sie jeweils den Redehalt eines Sprechers, z.B. Studentin Sonia oder Lehrer Kandasamy, auf Deutsch vor oder fassen Sie diesen Redehalt mündlich zusammen.

2. Jeweils ein Studierender soll diesen Redehalt dann in das Tamil übersetzen bzw. mit eigenen Worten auf Tamil formulieren.

Auf diese Weise wird ein Dialog von den Studierenden der Reihe nach auf Tamil formuliert.

Dialog 1: Sonia und Monika kommen nach Pondicherry und treffen die Frau ihres Tamil-Lehrers Kandasamy.

- S: Guten Tag. Mein Name ist Sonia. Das ist meine Freundin Monika.
Wir kommen aus Deutschland. Wir wohnen hier im Obergeschoss.
Wir werden zwei Monate hier in Pondicherry bleiben.
Sind Sie Frau Kamalā?
- K: Ja ich bin Kamalā. Unser Hausbesitzer hat uns gesagt, dass Sie in das Obergeschoss einziehen werden. Sie sind nach Pondicherry gekommen, um bei meinem Mann Tamil zu lernen. Sie sprechen schon gut Tamil. Habe Sie Tamil in Deutschland gelernt?
- S: Ja, wir haben in Deutschland ein Jahr Tamil gelernt.
- K: Kommen Sie herein. Setzen Sie sich.
Was möchten Sie trinken — Kaffee oder Cool drinks.
- S: Danke. Wir kommen an einem anderen Tag noch einmal und werden Kaffee Trinken. Wir sind jetzt nur gekommen, um Guten Tag zu sagen. Wir sind gerade eben angekommen. Wir müssen jetzt einkaufen gehen. Wir brauchen Seife, Waschmittel, Wasser. Gibt es hier einen Laden in der Nähe?
- K: Ja, hier in der Nähe gibt es einen Lebensmittelladen.
Gehen Sie diese Straße gerade aus und biegen Sie dann nach rechts ab.
Auf der linken Seite ist dann ein Lebensmittelladen.
- S: Danke, wir gehen gleich dorthin.
- K: Wenn Sie Hilfe brauchen dann sagen Sie es uns.
- S: Ja, wir bräuchten ein Fahrrad. Wir möchten ein Leihfahrrad. Aber darüber können wir morgen reden. Wir gehen jetzt einkaufen. Heute werden wir früh schlafen gehen. Wir sind sehr müde.
- K: Ja, Sie sind die ganze Nacht gereist.
- S: Ja wir waren die ganze Nacht im Flugzeug. Ich konnte im Flugzeug nicht schlafen.

K: Ja, ruhen Sie sich jetzt erst einmal aus. Wir sehen uns dann morgen.
Kommen Sie morgen Nachmittag. Dann ist auch mein Mann zu Hause.
Er weiß wo man hier ein Leihfahrrad bekommt.

S: Danke. Wir gehen jetzt los. Wir sehen uns dann morgen.

Dialog 2: Studentin Sonia trifft ihren Tamil-Lehrer Kandasamy

- S: Guten Tag. Meine Name ist Sonia. Das ist meine Freundin Monika. Wir sind gekommen um Mr. Kandasamy zu sehen.
- K: Ich bin Kandasamy. Meine Frau sagte mir, dass sie gestern angekommen sind. Ich freue mich, dass sie gekommen sind. Wann sind sie in Indien angekommen.
- S: Vor einer Woche. Wir waren erst in Chennai. Gestern kamen wir hier an.
- K: Wie lange haben Sie schon Tamil studiert?
- A: Ein Jahr, lesen, schreiben können, sprechen nur ein bisschen
- K: Sie sprechen gut Tamil, ich werde sie unterrichten, wie lange bleiben sie in Pondicherry.
- S: Hier in Pondicherry drei Monate. Danach möchten wir noch einen Monat in Tamilnadu herumreisen.
- K: Wann möchten Sie mit dem Tamil-Unterricht anfangen? Ich kann morgens von 8 -10 Uhr und nachmittags von 16-18 Uhr Tamil-Unterricht geben. Von 10 bis 16 Uhr muss ich in der Universität arbeiten.
- S: Wir können morgen mit dem Tamil-Unterricht anfangen. Heute müssen wir noch einige Kleider kaufen. Wir möchten drei, vier Chudirda kaufen. Kann Ihre Frau uns sagen, in welchem Laden wir schöne Chudirda kaufen können.
- K: Meine Frau und ich müssen jetzt auch in die Stadt gehen. Wir haben dort etwas zu erledigen. Sie können mit uns mitkommen. Wir können fahren mit zwei Autorickshaws in die Stadt fahren.
- S: Oh, das ist super. Ja, wir kommen mit Ihnen in die Stadt. Ihre Frau kann uns dann ein gutes Kleidergeschäft zeigen.
- K: Kamalā wird mit Ihnen zusammen Kleider kaufen gehen. Sie wird Ihnen schöne Chudirda zeigen. Nicht nur das. Sie wird Ihnen zeigen, wo die Preise nicht so hoch sind.
- S: Okay. Wir machen uns fertig. In fünf Minuten kommen wir.

Dialog 3: Eine amerikanische Studentin namens Gabriella, die ebenfalls in Pondicherry ist, fragt ihre Freundin Sonia nach der Möglichkeit eines Sightseeings in der Gegend von Pondicherry.

- G: Möchte am Wochenende etwas Sightseeing machen. Was kann ich anschauen. Was sind wichtige Orte in der Nähe von Pondicherry?
- S: Mahabalipuram ist ein sehenswerter Ort. Er ist zwei Stunden mit dem Bus von hier entfernt. Ich war letztes Jahr dort.
- G: Was gibt es dort zu sehen? Gibt es dort einen Strand? Gibt es dort einen Tempel? Was macht man, wenn man in Mahabalipuram ist?
- S: In Mahabalipuram gibt es Tempel, Skulpturen und Inschriften der Pallava-Könige. Die Pallavas sind eine Königsdynastie. Sie herrschten vom 6. bis zum 8. Jahrhundert. Die wichtigsten Städte ihres Landes waren Mahabalipuram und Kanchipuram.
- G: Okay, ich möchte am Wochenende dorthin fahren. Aber ich brauche eine Begleitung. Jemand muss mir die Tempel zeigen und alles erklären.
- S: Mein Tamil-Lehrer Kandsamy wird der richtige Begleiter sein. Er spricht gut Englisch und kann alles erklären. Er war schon oft mit ausländischen Studenten in Mahabalipuram. Er ist sehr nett.
- G: Kannst Du fragen, ob er am Wochenende Zeit hat, ob er mich mitnimmt? Und wie wir dorthin fahren werden?
- S: Ja ich treffe ihn heute Abend. Ich werde Dich zu seinem Haus mitnehmen und dich vorstellen. Komme um 6 Uhr zu mir. Wir werden dann gemeinsam aufbrechen.
- S: Hallo Sir, Dies ist meine Freundin Gabriella. Sie möchte gerne nach Mahabalipuram fahren und Sightseeing machen. Haben Sie am Wochenende Zeit? Können Sie mit ihr nach Mahabalipuram fahren und ihr dort alles zeigen?
- K: Ja, am Wochenende habe ich Zeit. Ich werde ein Auto arrangieren. Ich werde mit dem Auto zu Ihnen kommen und Sie abholen. Ich werde um 9 Uhr kommen. Seien Sie dann bereit.

K: Hallo Gabriella. Das Auto ist bereit. Kommen Sie. Steigen Sie ein. Lass uns losfahren. Setzen Sie sich hinten hin. Ich sitze vorne neben dem Fahrer.

(Sie fahren los)

G: Ich habe vergessen eine Flasche Wasser zu kaufen. Können wir unterwegs irgendwo halten und Wasser kaufen. Heute ist es sehr heiß.

K: Okay. Auf dem Weg gibt es mehrere Teebuden. Dort wird auch Wasser verkauft. Wenn Sie wollen können wir auch eine Kokosmilch trinken. Hier auf der ECR gibt es am Straßenrand viele Kokosmilchläden .

K: Driver, halten Sie da vorne links an dem kleinen Restaurant. Hier kann man auch Wasser kaufen. Lasst uns alle hier einen Tee trinken.

K: Driver, fahren Sie los (starten Sie den Wagen). Es ist jetzt 11 Uhr. In einer Stunde sind wir in Mahabalipuram. Wir können dann zuerst in einen Restaurant zu Mittag essen und dann gehen wir zum Meer und schauen uns den Seashore Temple an.

D: Sir, der Wagen startet nicht. Ich weiß nicht was los ist. Es scheint, dass der Wagen eine Reparatur hat. Tut mir leid. Hier ist keine Werkstatt in der Nähe. Ich muß einen Mechaniker von Pondicherry kommen lassen. Nehmen Sie doch einen Bus nach Mahabalipuram.

A: Es scheint, dass wir heute während der Rāgu-Kālam losgefahren sind. Was sollen wir tun. Es gibt keinen Ausweg. Wir müssen mit dem Bus weiterfahren. Das nächste Mal nehmen wir ein anderes Fahrunternehmen.

Vokabular

Sightseeing	சுற்றுலா
Skulptur	சிற்பம்
Inschriften	கல்வெட்டு
Königsdynastie	அரச மரபு
herrschen	ஆள் (1c)
Begleitung	துணை
Wagen starten, losfahren	வண்டி எடு

Dialog 4: Monika nimmt eine eigene Wohnung in Pondicherry und berichtet der Frau ihres Tamil-Lehrers Kandasamy über ihre Erfahrungen mit der Einstellung einer Köchin.

Ka: Haben Sie hier eine Wohnung gefunden? Wie ist die Wohnung? Haben Sie eine Küche? Kochen Sie täglich?

M: Nein. Ich kann nicht kochen. Ich gehe täglich drei mal im Restaurants essen. Das ist teuer. Es kostet Zeit und das Essen ist oft zu scharf. Besser wäre es, wenn ich eine Köchin hätte. Aber ich kenne hier niemanden.

Ka: Ich werde mich bei meinen Freunden und Bekannten erkundigen. Ich werde Ihnen morgen Bescheid sagen. Wenn ich jemanden finde, werde ich die Frau morgen früh zu Ihnen schicken. Morgen früh sind sie doch zu Hause?

(Köchin kommt)

K: Hallo, Sind Sie Monika. Kamala-mmā hat mich geschickt. Es heißt Sie suchen ein Köchin. Ich heiße Revati. Ich kann gut kochen. Ich würde halbtags kommen und hier kochen.

M: Ja ich suche eine Köchin. Morgens für das Frühstück und mittags für das Mittagessen. Ich essen nur vegetarisch. Außerdem vertrage ich nicht allzu scharfes Essen. Haben Sie vorher schon einmal irgendwo gekocht?

K: Ja ich kann ohne allzu scharf kochen. Das ist kein Problem. Ja ich habe bisher schon in vier Haushalten gekocht.

M: Warum haben Sie dann dort aufgehört. Warum haben Sie so oft gewechselt? Hat man Sie entlassen?

K: Nein, nein. Im ersten Haushalt wurde ich krank. Da haben Sie dann eine andere Köchin eingestellt. Im zweiten Haushalt haben Sie mir den Lohn nicht ordentlich gezahlt. Da habe ich dann aufgehört. Im dritten Haushalt haben sie viel Arbeit von mir gefordert. Ich musste bis abends acht Uhr arbeiten.

M: Okay. Sie müssen auch noch andere Hausarbeiten machen. Wäsche waschen, das Geschirr spülen, die Wohnung kehren, zum Markt gehen und Einkaufen gehen. Ich werde 1500 Rupien Lohn pro Monat zahlen.

- K: Was 1500 Rupien? Das reicht nicht. Die Preise steigen täglich. Sie müssen mir wenigstens 2000 Rupien zahlen.
- M: Im ersten Monat zahle ich nur 1500 Rupien. Ich werde sehen wie Sie kochen. Wenn Sie gut kochen und jeden Tag pünktlich kommen, dann werde ich den Lohn erhöhen. Ich werde dann vom zweiten Monat an 2000 Rupien zahlen.
- K: Okay. Dann da ist noch etwas. Im nächsten Monat ist die Hochzeit meiner Tochter. Wir haben große Ausgaben. Mein Mann verdient als Briefträger nicht viel. Wenn Sie uns helfen würden, wäre das gut. Könnten Sie mir 10 000 Rupien leihen. Das wäre sehr hilfreich. Sie können von meinem monatlichen Lohn dann immer 500 Rupien abziehen.
- M: Nein, wenn es schon so anfängt, dann brauche ich Sie nicht. Jetzt weiß ich auch warum Sie in den anderen Haushalten nicht länger gearbeitet haben. Gehen Sie wieder. Auf Wiedersehen. Ich werde mir eine andere Köchin suchen. Auf Wiedersehen.

Dialog 5: Sonia ist in Chennai zu Besuch bei Verwandten ihres Tamil-Lehrers Kandasamy und unterhält sich mit der Frau des Hauses, Lakshmi, über das Saree Kaufen.

S: Es ist bald Deepaavali. Alle Frauen kaufen dann einen neuen Saree. Haben Sie schon einen neuen Saree gekauft? Wo gehen Sie in Chennai hin zum Saree kaufen. Wo sind viele Geschäfte.

L: In T. Nagar sind die meisten Geschäfte. Wir gingen letzten Samstag dorthin.

S: Mit wem gingen Sie Saree kaufen — mit Ihrer Familie, mit Freundinnen

L: Sie wissen, wenn Frauen Sarees kaufen, gehen sie nie allein. Sie gehen immer in einer Gruppe von Frauen. Ich ging nur mit meinem Mann und mit meiner Schwester. Meine Tochter hatte keine Zeit.

L: Wir gingen zu Chennai Silks. Es gab dort einen großen Andrang. Wir waren mindestens vier Stunden in dem Laden. Es gab so viele Sarees anzuschauen. Ich konnte mich lange Zeit nicht entscheiden, welchen Saree ich nehmen sollte.

S: War ihr Mann die ganze Zeit dabei. Was hat er denn die vier Stunden lang gemacht. Hat er auch Sarees angeschaut. Versteht er etwas von Sarees?

L: In den großen Saree-Läden gibt es extra einen Warteraum für Männer. Mein Mann ging dorthin und wartete dort. Dort waren noch viele andere Ehemänner. Sie saßen dort stundenlang. Manche lasen Zeitung, manche schliefen. Andere hatten von zu Hause einen Tiffin-Carrier mitgebracht und aßen.

L: Nach über drei Stunden wählte ich dann einen roten Silksaree aus. Der Preis war 5000 Rupien. Ich versuchte den Preis zu reduzieren. Ich begann zu feilschen. Ich sagte, dem Ladenbesitzer, dass ich nur 4500 Rupien bei mir hätte.

L: Da lachte der Ladenbesitzer und sagte, ich sollte doch mit der Kreditkarte bezahlen. Ohne Alternative habe ich dann 5000 Rupien bezahlt. Die Ladenbesitzer sind ja so clever. Man kann sie nicht so leicht betrügen.

L: Wir fahren dann mit der Autorikshaw nach Hause. Als ich zu Hause angekommen war, und den Saree genau anschaute, sah ich dass er an der Seite (am Rand) eingerissen, wie wenn eine Maus hineingebissen hätte.

L: Ich zeigte den Saree meinem Mann und sagte, dass wir sofort wieder zum Saree-laden zurückgehen müssen. Mein Mann sagte, dass wenn wir noch einmal zu Saree-Laden gehen, dass er dann auch für sich ein Kleidungsstück kaufen wird.

L: Ich sagte, Okay. Wir schauen dann nach einem schönen Hemd für Dich. Nachdem ich den Saree umgetauscht hatte, gingen wir in den Nachbarladen und schaute nach einem Hemd für meinen Mann.

L: Mein Mann sucht sich ein schönes Hemd aus. Er probiert es an, aber es war zu eng. Ich fragte, ob sie das Hemd nicht in einer größeren Größe hätten.

L: Als der Verkäufer sagte, dass sie das Hemd nur in dieser Größe hätten, sagte ich dass wir dann kein fertig genähtes Hemd kaufen würden. Wir würden dann nur Stoff kaufen und zum Schneider gehen und dort ein Hemd nähen lassen.

Dialog 6: Sonia will bei den Verwandten ihres Tamil-Lehrers Kandamsamy in Chennai morgens baden/duschen.

S: Kann ich hier baden? Haben Sie eine Dusche. Kommt hier heißes Wasser. Ich brauche heißes Wasser zum Baden/Duschen.

L: Nein wir haben hier keine Dusche im Bad. Wir baden alle mit einem Eimer Wasser. Heißes Wasser gibt es hier. Wir müssen zuerst den Geysir (water heater) anstellen. Es dauert eine Zeit lang bis das Wasser heiß wird.

S: Ich bin es nicht gewohnt ohne Dusche zu baden. Bisher habe ich noch nie ohne Dusche gebadet. Ich werde versuchen mit einem Eimer Wasser zu baden. Wie lange dauert es bis das Wasser heiß wird. Wie lange muss ich warten?

L: Es dauert zehn Minuten bis das Wasser warm wird. Aber wenn das Wasser warm wird, müssen wir zuerst unser Baby baden. Es muss mit warmem Wasser gebadet werden. So lange müssen Sie warten. Möchten Sie sehen wie wir unser Baby baden?

S: Ja, ich werde dabei stehen und zuschauen. Ich habe bisher noch nie gesehen, wie man hier ein Baby baden. Sagen Sie mir wie baden Sie ein Baby.

L: Die Mutter setzt sich im Badezimmer auf eine Sitzplanke. Sie hebt den Saree hoch, spreizt ein bisschen die Beine und legt das Baby mit dem Kopf nach unten auf die Beine. Eine andere Frau gießt dann mit einem Wasserbecher warmes Wasser auf das Baby. Dann reibt man die Seife ein. Zum Schluss gießt man wieder warmes Wasser über das Baby.

S: Okay. Ich brauche dann zum Baden ein Duschgel und ein Shampoo. Ich will mir heute die Haare waschen.

L: Duschgel haben wir hier nicht. Im Badezimmer liegt ein Stück Seife. Dieses können Sie benutzen. Wir haben nur ein Stück Seife. Alle in unserer Familie benutzen dieses eine Stück Seife.

S: Okay. Ich muss heute schnell baden. Es ist 8:00 Uhr. Um 8:30 Uhr muss ich aufbrechen. Um 9:30 Uhr muss ich in T. Nagar sein.

L: Nach T. Nagar kann man von hier aus mit dem Bus fahren. Hier in der Nähe ist eine Bushaltestelle. In einer halben Stunde werden Sie in T.Nagar sein.

S: Nein ich werde nicht mit dem Bus fahren. Gestern bin ich mit dem Bus gefahren. Wenn ich daran denke, dreht sich mein Kopf immer noch. Ich werde heute mit der Autorickshaw fahren.

L: Wieso? Was ist den passiert. Wieso fahren Sie nicht mit dem Bus. Erzählen Sie. Warum wollen Sie nicht mit dem Bus fahren.

S: Ich erzähle es Ihnen. Als ich gestern mit dem Bus fuhr, war der Bus sehr voll. Ich bekam keinen Sitzplatz. Ich musste eine halbe Stunde lang im Bus stehen. Wenn der Busfahrer bremste, fielen alle Leute auf mich. Dann stieg ein Junge ein. Er stellte sich hinter mich. Dann lehnte er sich immer an mich. Als ich aussteigen wollte, standen die Leute auf dem Trittbrett und machten keinen Platz. Ich konnte nicht aussteigen. Ich musste bis zur nächsten Haltestelle fahren und dann zurücklaufen.

Dialog 7: Konversation zwischen Lakshmis Ehemann und Kumār und seinem Freund Ravi

(Ravi kommt zu Kumārs Haus)

K: Begrüßung — lange nicht gesehen — woher kommst Du

R: komme direkt vom Büro — muss Dich dringend sprechen — ganz wichtige Sache.

K: Sage was Sache ist — hast Du Probleme — soll ich Dir helfen?

R: Ja, ich brauche Deine Hilfe — habe ein Haus gekauft — sehr altes Haus — war billig. Jetzt erst bemerkt: viele Reparaturen — brauche dringend Geld — geringes Einkommen — kein Vermögen (சொத்து) — deshalb bin ich gekommen

K: Wie viel Geld benötigst Du

R: insgesamt 50 000 — wenn Du es gibst, große Hilfe — ich werde es Dir ein Leben lang nicht vergessen — außer Dir gibt es niemanden, den ich fragen kann — ich gebe das Geld in sechs Monaten zurück

K: habe ein bisschen Geld — werde auf jeden Fall helfen — Du bist mein Freund — wir kennen uns von klein an — gingen zusammen zur Schule — Dir zu helfen ist meine Pflicht — wann brauchst Du das Geld

R: in zwei Tagen wäre es gut — die Reparaturarbeiten haben angefangen — wenn ich nicht zahle, gehen die Arbeit nicht weiter — es kommt jetzt die Regenzeit — man muss die Arbeiten schnell abschließen

K: gehe morgen Mittag zur Bank — morgen Abend muss ich sowieso in Eure Gegend — ich komme morgen Abend zur Dir — bist Du dann zu Hause

R: Ja, bin zu Hause — weiß nicht wie ich Dir danken soll — weiß nicht was ich sonst getan hätte

K: Freundschaft ist im Leben wichtig — wir sind schon so lange Freunde — wenn ein Freund in Schwierigkeiten ist, dann muss man helfen — außerdem, Du hast so ein gutes Herz — Du hilfst auch anderen — für mich ist es eine Ehre (பெருமை) Dir zu helfen

R: Du lobst mich sehr — bin nur ein gewöhnlicher Mensch — für mich ist es selbstverständlich Leute in Schwierigkeiten zu helfen — das ist doch richtig so

K: Ja, das ist wahr — dennoch haben nicht alle so ein gutes Herz — Du hast es — Ich habe jetzt etwas zu erledigen (habe etwas Arbeit) — muss weggehen — komme morgen zu Dir — wir sehen uns dann morgen

Dialog 8: Sonia fragt nach den wichtigsten Tamilfesten.

S: Was sind wichtige häusliche Feste in Tamilnadu? Was ist das wichtigste Fest?

L: Das wichtigste Fest ist Deepaavali. Wissen Sie was die Bedeutung von Deepaavali ist? Warum feiern wir Deepavali?

L: Ich werde es Ihnen sagen. In Nordindien feiern sie Deepaavali an dem Tag, an dem Rāma mit Sītā aus dem Wald nach Ayōdya zurückkamen. Damals hatten die Leute auf den Strassen an ihren Häusern Lichter (Lampen) aufgestellt, um Rāma und Sītā willkommen zu heißen. Deshalb stellen die Leute in Nordindien Lampen auf und zünden sie an. Am Abend machen sie eine Pūjā für Lakshmi.

L: Bei uns in Tamilnadu ist es anders. Wir feiern Deepaavali an dem Tag, an dem Krishna den Acurāṇ Narakācura tötete. Man kann sagen, die Tamil-Leute feiern die Zerstörung des Bösen.

S: Wieso war der Narakācuraṇ ein Böser. Was hat er Böses getan. Gibt es da eine Geschichte. Erzählen Sie mir die Geschichte.

L: Ich werde Ihnen die Geschichte erzählen. Es ist eine sehr interessante Geschichte. Narakācuraṇ war ein Dämon. Er bereitete den Göttern viele Probleme (Unannehmlichkeiten). Er schlug sie und nahm viele Götter Gefangen. Die Göttern konnten diese Greuelthaten nicht ertragen. Deshalb gingen sie zu Krishna und baten um Hilfe. Sie baten Krishna darum, dass er den Dämon zerstört.

S: Wie geht die Geschichte weiter? Hat Krishna den Dämon getötet? Warum nehmen wir alle an Deepaavali ein Ölbad?

L: Krishna hat den Narakācuraṇ getötet. Als Narakācuraṇ starb bat er den Gott um eine Wunscherfüllung. An dem Tag, an dem er stirbt sollen alle Leute auf der Welt ein Ölbad nehmen, neue Kleider anziehen, sweets und snacks essen und fröhlich ein Fest feiern. Wenn dies die Leute auf der Welt machen, dann sei er glücklich. Krishna gewährte ihm diesen Wunsch.

L: Deshalb stehen wir an Deepaavali früh auf und nehmen ein Ölbad. Dann legen wir vor das Götterbild unsere neuen Kleider. Für Vater ein neues Veṣṭi und ein neues Hemd, für

Mutter einen neues Seidensaree. Dann ziehen wir alle die neuen Kleider an. Mutter serviert dann sweets und snacks.

S: Was machen Sie dann am Tag. Ich habe gehört, dass sie den ganzen Tag Feuerwerk abbrennen. Stimmt das?

L: Ja, die Kinder brennen den ganzen Tag Feuerwerk ab. Sobald unser Hund den Lärm auf der Strasse hört, bekommt er Angst und legt sich unter das Bett. Er bleibt den ganzen Tag unter dem Bett und kommt nicht hervor.

L: Am Vormittag gehen wir zu Nachbarn, Verwandten und Freunden und geben Ihnen sweets und snacks. Letztes Jahr ging Vater zum Hause seines Chefs um ihm sweets zu geben. Unterwegs traf einen Kollegen aus dem Büro. Der sagte ihm, dass der Chef am Tag zuvor pensioniert worden sei (in den Ruhestand getreten sei). Da ging mein Vater wieder zurück ohne ihm die Sweets zu geben.

Vokabular:

பண்டிகை	häusliches Fest
சுவாரசியமான	interessant
வரவேல் (5c)	willkommen heißen
ஏற்று (3)	(Lampe) anzünden
அசுரன்	Dämon
அழி	Zerstörung
தீமை	Böses
தொந்தரவு	Belästigung, Ärger, Problem, Unannehmlichkeit
தேவர்	Götter
கைது செய்	Gefangen nehmen
அட்டகாசம்	Greuelat
எண்ணெய் தேய்த்து குளி	Ölbad nehmen (Öl einreiben und baden)
வரம்	Wunscherfüllung
வரம் கொடு	Wunsch gewähren
பட்டாசு	Feuerwerk
வெடி (6)	abbrennen
முன்பகல்	Vormittag
பணி ஓய்வு பெறு (4)	in den Ruhestand treten

Dialog 9: Sonia ist wieder zurück in Heidelberg und muss sich ein neues Zimmer suchen. Sie unterhält sich über die Zimmersuche mit einem Bekannten.

S: Mein Hausbesitzer sagte mir, dass ich ausziehen soll.
Er will das Haus für viele Geld verkaufen.

S: Ich muss mir in Heidelberg ein neues = anderes Zimmer suchen
Es ist sehr schwer ein neues Zimmer zu finden.
In Heidelberg sind viele Studenten. Sie suche alle ein Zimmer.

S: Samstags stehe ich morgens früh auf und kaufe die Zeitung.
Ich lese dann alle Anzeigen / Inserate und rufe die Wohnungsbesitzer an.
Wenn ich anrufe, ist das Telefon oft besetzt.

S: Wenn ich dann mit dem Wohnungsbesitzer rede, dann stellt er viele Fragen.
Sie fragen, ob ich rauche. Dann fragen sie, ob ich laut Musik höre.
Sie fragen, ob ich eine Freundin mit auf das Zimmer bringe.
Dann stellen sie viele Bedingungen.

S: Heute habe ich keine Zeitung gekauft. Ich bin erst um 12:00 Uhr aufgestanden.
Da dachte ich, dass es zu spät sei die Zeitung zu kaufen und anzurufen.

Bekante: Warum sind sie heute morgen nicht bei Zeiten aufgestanden. Sie wissen doch,
dass viele Leute Samstags morgen die Zeitung lesen und anrufen.

S: Ich war heute morgen sehr müde. Ich bin gestern Nacht erst um vier Uhr ins Bett
gegangen. Ich war gestern bis vier Uhr in der Disko. Deshalb habe ich dann heute morgen
bis 12:00 Uhr geschlafen.

Bekante: Haben Sie keinen Wecker, der um 9 Uhr klingelt?

S: Doch ich habe einen Wecker. Aber der Wecker hat heute morgen nicht geklingelt.

Bekante: Warum hat der Wecker heute morgen nicht geklingelt?

S: Gestern Abend habe ich etwas viel getrunken. Als ich mich hinlegen wollte, bin ich
ausgerutscht und auf den Wecker gefallen. Deshalb hat der Wecker heute morgen nicht
geklingelt.

Übungseinheit 3: Hörspiel von All India Radio Pondicherry

ஒரு செந்தாமரை சித்திரம் ஆகிறது

Szene 1

- அம்மா: கண்ணா ... உனக்கு கலியாணத்தெ முடிச்சுடனும்னு
ஆசைப்படுறோம். என்னப்பா சொல்றே?
- கண்ணன்: இப்ப என்னம்மா அவசரம்? எனக்கு வேலெ கெடெக்கட்டும் (finden).
அப்புறம் தான் கலியாணம்.
- அம்மா: மொதல்லெ கேட்டப்போ பி. ஏ. பாஸ் செய்யணும்னு
சொன்னே. பாஸ் செஞ்சுட்டே. இப்போ வேலெ கெடெக்கணும்னு
சொல்றே. வேலெ கெடெச்சுட்டா ரிடையர்டு ஆகணும்னு
சொல்வே... அதானே (so ist es doch).
- கண்: ரிடையர்டு ஆகும்போது எனக்கு பொண்ணு கேட்டா எவம்மா
பொண்ணு கொடுப்பான்?
- அம்மா: அது தெரிலெ ... அப்பொ ஏன் தயக்கமா இருக்கே? எப்போ நாங்க
உன்னெ கேட்டாலும் நீ தள்ளிப்போடுறே.
- கண்: எனக்கு ஏத்த பொண்ணு வேணுமில்லம்மா.
- அம்மா: உனக்கு ஏத்த பொண்ணு தானே உன் மாமா மக மஞ்சளா
இருக்கானே, அவளெ விட ஏத்தவ யாருடா இருக்கா? அவ
முகத்தெ இண்ணெக்கெல்லாம் பாத்துக்கிட்டிருக்கலாமே.
கிளி மூக்கு குயில் மாதிரி குரலு.
- கண்: அவ கண்ணு விட்டுட்டிங்களே ... கண்ணா அது?
- அம்மா: சரி, அவளெ பிடிக்கலெயா? ... அவளெ விட்டா, என்ன,
ஒலகத்துலெ வேறு பொண்ணு இல்லெயா? என் அத்தெ மக
அகிலா இருக்கா ... அவளெ பேசாம கட்டிக்க. அவ நீண்ட கூந்தலெ
பாத்துக்கிட்டிருக்கலாம்.
- கண்: ஆமா. ரொம்ப நீளம் தான். அதோடு அவ வாயும் நீளம் தான்.
அதெ மறந்துட்டிங்களே.
- அம்மா: சரி. அவளெ பிடிக்கலெண்ணா வேறு பொண்ணு பாத்தா போகது,
கண்ணா. உன் திருப்தி தான் என் திருப்தி. நீ யாரை சரின்னு
சொல்றியோ அவளெ தான் முடிப்போம். அப்பா கூட அப்படி
தான் சொல்றார்.
- கண்: என் இஷ்டப்படி நடத்துக்குவீங்களாம்மா?
- அம்மா: ஓ ... தாராளமா (auf jeden Fall, selbstverständlich). நீ எங்களுக்கு ஒரே
பிள்ளை. உன் மனசுக்கு எதிரா நடக்க நாங்க விரும்பலெடா.
- கண்: அப்படியா. அப்படிண்ணா, நான் சொல்றபடி கேப்பீங்களாம்மா?
- அம்மா: நீ எது சொன்னாலும் கேக்கிறோம். விஷயத்தெ சொல்லு.
- கண்: ரொம்ப சந்தோஷம். ஒரு படம் ஒண்ணு இருக்கு. அதெ
காட்டுறேன். பாருங்க.

அம்மா: ஆ ... ஒரு பொண்ணோட படம்.

கண்: இதெ நான் தாம்மா வரெஞ்சேன்.

அம்மா: நீ படமெல்லாம் வரெவேன்னு தெரியும்டா. ஆனா இவ்வளவு அழகா வரெவேன்னு எங்களுக்கு தெரியாதுப்பா.

கண்: எங்க காலேஜுலெ கூட படப்போட்டிலெ ஒவ்வொரு தடவெயும் நான் தாம்மா பர்ஸ்ட் பிரைஸ் வாங்குவேன்.

அம்மா: அதுலெ என்னடா ஆச்சரியம்(Verwunderung). உனக்கு படம் வரெய நல்லா தெரியும். நீ எதிர்காலத்துலெ ஒரு சிறந்த ஓவியனா வருவே. அதுலெ சந்தேகம் இல்லை. நீ வரெஞ்ச இந்த பொண்ணோட படம் கண்ணெ பறிக்கது (wörtl. raubt die Augen = raubt die Sinne, fesselt den Blick). அவ்வளவு அழகா இருக்கா இந்த பொண்ணு.

கண்: இவளெ தாம்மா நான் கட்டிக்க போறேன்.

அம்மா: அப்படியா. ரொம்ப ரொம்ப சந்தோஷம், கண்ணா. நீ கொடுத்துவெச்சவன் (Glückspilz). பொண்ணு சும்மா ரதி மாதிரி இருக்கா. அவ மூக்கு ...

கண்: கிளிமூக்குன்னு சொல்ல வர்றீங்க. அம்மா, நீங்க இந்த மூக்கெ விடவே (ablassen) மாட்டீங்களா?

அம்மா: இல்லெடா. அவ்வளவு அழகுன்னு சொல்ல வந்தேன். ஆமா (übrigens), இவளெ நீ காதலிக்கிறியா?

கண்: ஆமாம்மா.

அம்மா: சரி. இவ யாரு? எந்த ஊரு?

கண்: தெரியாதும்மா.

அம்மா: தெரியாதா? அவ யாரு, எந்த ஊருனு தெரியாமயா (= தெரியாமலா) காதலிக்கிறே?

கண்: அவளெ நான் இதுவரெக்கும் கேக்கலெம்மா.

அம்மா: பின்னே (wieso) ... அவளெ பாக்கும்போதெல்லாம் நீ என்ன தான் பேசினே. அப்படி என்ன தான் முக்கியமான விஷயங்களெ பேசுவீங்க?

கண்: அம்மா, அவளெ நான் இதுவரெக்கும் பாத்ததில்லெம்மா. பாத்திருந்தா அவளெ வெவரம் கேட்டிருப்பேன்.

அம்மா: என்னது. நீ என்னடா சொல்றே. நீ அவளெ இதுவரெக்கும் பாத்ததே இல்லையா? ரதி மாதிரி ஒரு படத்தெ வரெஞ்சிருக்கே. அதெ இப்பொ என் கைலெ குடுத்திருக்கே. அப்புறம் நான் அவளெ பாத்ததே இல்லென்னு சொல்றியே, ஞாயமா (fair)?

கண்: அம்மா நான் சொல்றதெ நம்புறது கஷ்டம் தான். ஒத்துக்கிறேன். ஆனா நான் சொல்றது உண்மை. இந்த பொண்ணெ நான் பாத்ததே இல்லை.

அம்மா: சரி. நீ பாக்கலெ. பாக்காத பொண்ணெ எப்படி நீ வரெஞ்சே?

கண்: அம்மா, எனக்கு ஒரு சாஸ்திரப்புஸ்தகம் கெடெச்சது. அதுலெ

அங்க (Körperteile) அடையாளங்களெ(Wesensart) பத்தி சொல்லது. இப்படி இப்படி ஒரு பொண்ணுக்கு அங்க இருந்தா அவ ரொம்ப குணவதியாவும் அழகிலெ ரதிதேவி மாதிரியும் இருப்பாளாம்.

அம்மா:

சரி, அப்புறம்?

கண்:

அந்த புஸ்தகம் சொல்ற அளவு மாதிரி அங்க அடையாளங்களெ வெச்சி வரெஞ்சப்பொ இந்த படம் கெடெச்சதும்மா.

அம்மா:

சரிடா. இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த குணவதி நாட்டிலெ இப்போ எங்கேடா இருக்கா?

கண்:

கண்டிப்பா இருப்பாம்மா. தேடினா எனக்கு அவளெ கெடெக்கும்.

அம்மா:

டேய், கண்ணா. அவளெ இந்த லோகத்துலெ தேடிக் கண்டு பிடிக்கிறதுக்குள்ளே உனக்கு வேலெயும் கெடெச்ச ரிடையரும் ஆகிருவே. கண்ணா, உடனே உனக்கு ஒரு கலியாணத்தெ பண்ணி (ausrichten) எங்க கண்ணாலெ பாக்கணும்னு ஆசெப்பட்டோம்.

நீ என்னாடாண்ணா (andererseits), கற்பனெயிலெ ஒரு படம் வரெஞ்சு கலியாணம் பாக்கலாம்னு (= செய்யலாம்னு) சொல்றே.

கண்:

அம்மா, கொஞ்சம் பொறுங்கம்மா. உங்க ஆசெயெ கண்டிப்பா நெறெவேத்துறேன். உங்களுக்கு ஒரு நல்ல குணவதி மருமகளா கெடெக்கும். வேணும்ண்ணா பாருங்களேன்.

அம்மா:

உம் ... அம்மா குணவதி (Frau mit edlem Charakter) ... என் எதிர்கால மருமகளே. நீ எங்கே இருக்கியோ? என்ன செய்றியோ. கொஞ்சம் சீக்கிரம் என் மகன் கண்ணுலெ அகப்படும்மா (unter die Augen treten). எவ்வளவு சீக்கிரம் அகப்படுவியோ அவ்வளவு புண்ணியம் உனக்கு உண்டு.

Szene 2

அம்மா:

என்னங்க, உங்க புள்ளெ கண்ணன் கலியாணம் நடந்த மாதிரிதான் ... (es scheint, als ob es das gewesen wäre)

அப்பா:

என்னடி அப்படி சொல்லிட்டே.

அம்மா:

நீங்க கேளுங்க. அவன் என்னமோ சொல்றான்.

அப்பா:

அவன் எதெயாவது சொல்லிட்டு போகட்டும். நாம கலியாணத்தெ முடிப்போம்.

அம்மா:

கலியாணத்தெ முடிச்சுடலாம். ஆனா பொண்ணு கெடெக்கணுமே.

அப்பா:

பொண்ணு கெடெக்கணுமா? என்னடி சொல்றே நீ. என் பையனுக்கு பொண்ணு கெடெக்காதா? இந்த ஊருலெ எத்தனெ அழகான பொண்ணுங்க இருக்காங்க.

அம்மா:

அவங்களெ ஒருத்தியெ கொண்டு வந்தாலும் அவன் கட்டிக்கமாட்டானாம்.

அப்பா:

நீ சொல்றது எனக்கு புரிலெ.

அம்மா:

எந்த பொண்ணு நாம பாத்தாலும் அவன் கட்டிக்கமாட்டானாம்.

அப்பா:

ஏன். பூர வாழ்க்கெய்லெ பிரம்மச்சாரியா இருந்துட போறானா?

அம்மா: அவன் சொல்றதெ பாத்தா (bedenkt) அப்படி தான் ஆவான் போலிருக்கு.

அப்பா: அவன் என்ன சொல்றான். கொஞ்சம் வெவ்ரமா தான் சொல்லேன்.

அம்மா: அவன் ஒரு படம் வரெஞ்சு வெச்சிருக்கான்.

அப்பா: என்ன படம்? சாமிப்படமா? சாமிப்படத்தெ வரெஞ்சு எப்போமே கும்பிடுறானா?

அம்மா: இல்லெங்க. பொண்ணு படம் ...

அப்பா: பொண்ணு படத்தெயா கும்பிடுறான்?

அம்மா: ஆமாங்க. அந்த பொண்ணு தான் அவனுக்கு இதய தெய்வமாம். அவ மாதிரியே கெடெச்சாதான் அவன் கட்டிக்குவானாம்.

அப்பா: இது என்ன வம்பா போச்சு (Was ist das für ein Theater). ஒண்ணு, அவளெ காதலிச்சேன், இவளெ விரும்பிட்டேன்; கலியாணம் செய்கன்னு சொல்லட்டும். இல்லெ, நாம பாக்கிற பொண்ணெ கட்டிக்கிறேன்னு சொல்லட்டும், அர்த்தம் இருக்கு (hat einen Sinn). ஆனா எதாவது படம் வரெஞ்சு அவளெ தான் கட்டிக்குவேண்ணா என்ன அர்த்தம். ஆமா ... யார் அந்த பொண்ணு?

அம்மா: உம் ... அவ யாரோ எவளோ? எனக்கா தெரியும்? இனிமேல் தான் அவளெ அவன் தேடணுமாம்.

அப்பா: ஆமா, இத்தனெ நாள் அவளெ தேடி கண்டுபிடிக்காம இவன் என்ன செஞ்சான்?

அம்மா: இவன் என்ன செஞ்சானோ ... அவளெ கண்டிப்பா தேடி கண்டு பிடிச்சுடுவான்னு சொல்றான்.

அப்பா: அட நாராயணா. இவன் அவளெ தேடி கண்டுபிடிக்கிறதுக்குள்ளே அவ வேறு எவனெயாவது கட்டிக்கிட்டு பேரன் பேத்தியெல்லாம் பெத்துடப்போறா. பாரேன் நீ.

அம்மா: அதோ அங்கே பாருங்க. நம்ம கண்ணனோட நண்பன் சிவா வர்றான். அவங்கிட்ட இந்த விஷயத்தெ சொல்லி எப்படியாவது கண்ணன் மனசெ மாத்த சொல்லலாம்.

அப்பா: வரட்டும். வரட்டும். சொல்றேன். அட்டே, வாப்பா சிவா, செளக்கியமா?

சிவா: செளக்கியம் மாமா. எங்கே கண்ணன்?

அப்பா: கண்ணா மேலே மாடியிலே இருக்கான். ஆமா, என்ன விஷயம்?

சிவா: மாமா, ஒரு சமூக சீர்திருத்த (Sozialreform) நாடகம் போட போறோம். அதுலே கண்ணன்தான் மெயின் ஆக்டர். அவளெ அழைச்சிக்கிட்டுப் போகலாம்னு வந்தேன்.

அப்பா: சரி, சந்தோஷம். எதெயாவது செய்யுங்க. ஒரு விஷயம் சிவா, என் பையனுக்கு சீக்கிரமா கலியாணத்தெ முடிச்சுடணும்னு ஆசெ. அவன் என்னடாண்ணா படத்தெ காட்டுறான்.

சிவா: ஓ. அதெ சொல்றீங்களா (Das meinen Sie)? மாமா, எல்லாத்தெயும்

எங்கிட்ட சொன்னான். நானும், இதெல்லாம் வீணான வேலெடா ... ஏதோ ஒரு நல்ல பொண்ணு பாத்து கலியாணம் பண்ணிக்கிறது தான் நல்லதுனு சொன்னேன். அவன் அதுக்கு ஒத்துக்கலே.

அப்பா: அவனுக்கு சீக்கிரம் கலியாணம் முடியணும். அதுக்கு என்ன செய்யலாம் சிவா?

சிவா: அவன் இஷ்டப்படி தான் போயாகணும் மாமா. அவன் பிடிவாதக்காரன்.

அப்பா: அவன் இஷ்டப்படி நீ போவியோ (folgst Du seinen Wünschen) அல்லது உன் இஷ்டப்படி அவன் வருவானோ எனக்கு தெரியாது. எங்களுக்கு தேவெ ஒரு மருமக. அதுக்கு நீ தாம்பா ஒரு வழி செய்யணும்.

சிவா: சரி மாமா. இருக்கு வழி. செல பெண்களோட போட்டோவெ கொண்டுவந்து அவன் கையிலே கொடுக்கிறது. அவன் வரெஞ்ச படத்தோடு இந்த போட்டோக்களெ கம்பேர் பண்ணுடானனு சொல்லுவோம். ஒரு போட்டோ கூடவா ஒத்துவராது? பாப்போமே.

அப்பா: சரி சிவா செய். என்னமோ உன் புண்ணியத்துலே அவனுக்கு சீக்கிரம் கலியாணம் ஆவட்டும்.

அம்மா: ஆமாம்மா சிவா, அவனுக்கு கலியாணத்தெ முடிச்சுட்டோம்ணா எங்க கடமெ முடிஞ்சது.

Szene 3

சிவா: கண்ணா. இந்தா. இதெ பாரு. இதெல்லாம் செல பெண்களோட போட்டோ. ஒரு கலியாண தரகர்கிட்டெருந்து வாங்கிட்டு வந்தேன். நீ வரெஞ்ச படம் மாதிரி எந்த பொண்ணு இருக்காளா பாரு.

கண்: சரி. குடு ஒவொண்ணா.

சிவா: இந்தா இந்த போட்டோவெ பாரு. இவ பேரு பத்மா. எப்படி இருக்கா பாரு.

கண்: ஐயோ பத்மா! இந்த ஓடம்பு உனக்கு போதுமா! ஏண்டா போயும் போயும் இவளெ கொண்டுவந்து காட்றியே. இவளெ நான் கட்டிக்கிட்டு எங்காவது பஸ்ஸெ கூட்டிக்கிட்டு போனா இவளுக்கு டபுள் டிக்கட் எடுக்க சொல்வானே கண்டக்டர்.

சிவா: என்னடா அப்படி சொல்லிட்டே. பத்மா கொஞ்சம் பாடியா (beleibt, dicklich) இருந்தாலும் நல்ல பணவசதிடா.

கண்: உம். பேசாதே. அதெ தள்ளுடா. அடுத்தது யாரு காட்டு.

சிவா: இந்தா. இவ பேரு சாந்தா. எப்படி இருக்கா பாருடா சாந்தாம்மா.

கண்: இந்த பொண்ணு சாந்தமாவா இருக்கு? என்னமோ சோர்ந்தாப்பல

இருக்கிறமாதிரி (als ob sie ersvchöpft ist) தெரியுதே. ஒரு வேளை கலியாணம் ஆனப்புறம் தான் சாப்பிடுறதுன்னு விரதமோ? அதனாலே முகம் சோர்ந்தாப்பல இருக்கோ.

சிவா: டேய், நல்ல பொண்ணுடா. அவ கண்ணு பாருடா. சும்மா பேசுது (sprechen für sich). மேலும் அவ படிச்சவ. உனக்கு பொருத்தமா இருப்பா.

கண்: எனக்கு பொருத்தமா இருக்கிறது இருக்கட்டும்டா. நான் வரெஞ்ச படத்துக்கும் இவளுக்கும் பொருத்தமா இல்லையே.

சிவா: சரி, அவளே உடு (= விடு). இதோ இவளே பாரு. இவ பேரு மல்லிகா.

கண்: அடி மல்லிகா. என்னடியம்மா, உனக்கு மூக்கெயே கானோம்?

சிவா: அவளே பாரு, ஏண்டா. இவ மூக்குக்கு என்னடா?

கண்: ஒண்ணுமில்லே. மூக்கு மேலே மோட்டார் வண்டி ஓடினமாதிரி அவ இருக்கா.

சிவா: வெளையாடுறியா (sich lustig machen)? உனக்கு புடுச்சிருக்கா இல்லையா சொல்லு.

கண்: மல்லிகையோட மணம் எனக்கு ரொம்பவும் புடிக்கும்டா. ஆனா இந்த மல்லிகாவெ எனக்கு புடிக்கலையேடா.

சிவா: ஏன், ஏன் , ஏன் பிடிக்கலே? மல்லிகா சும்மா உனக்கு ஏத்த மாதிரி இருக்கா. அவ கழுத்து, கண்ணு, காது, இதெல்லாம் பாத்து சொல்லுடா. அதுதிலேயும் (in diesen Körperteilen) எவ்வளவு அழகு இருக்கு, பார்.

கண்: டேய். கண்ணு காது மட்டும் தான் பாக்கலெடா. குணம்! அதெ தான் நான் முக்கியமா பாக்கிறேன்.

சிவா: எல்லா போடோக்களையும் புடிக்கலெ புடிக்கலென்னு தள்ளிட்டே. இந்த பொண்ணுங்களெயெ புடிக்கலென்னு சொல்றவன் வேறு வேறு எந்த பொண்ணு நீ புடிக்கதுனு சொல்ல போறே?

கண்: நீ கொண்டு வந்தது என்ன ரவி வர்ம படங்களோ? என் படம் மாதிரி இருக்கிற ஒருத்தி தான் நான் கட்டிக்குவேன். இது நிச்சயம் (sicher) சிவா!

சிவா: ஆமா, அப்படி என்ன உன் படத்துலே பெரிசா (besonders) இருக்கு? சினிமா நடிகை ஸ்ரி தேவியோட கண்ணு, ராதாவோட மூக்கு, அம்பிகாவோட காது, அருணாவோட சிரிப்பு, இவங்களோட கலவெ (Mischung, Kombination) தான். உன் படம். இதுலெ என்ன தனி சிறப்பு இருக்கு?

கண்: சிவா, நான் யாரெயும் மனசலெ நெனெச்சுக்கிட்டு எழுதலெ. நான் ஏற்கனவே உங்கிட்ட சொன்னபடி அங்க அடையாளத்தெ பத்தி புஸ்தகம் சொன்ன மாதிரி வெச்சு தான் இதெ வரெஞ்சிருக்கேன்.

சிவா: உன் படம் மாதிரி தேவி கெடெச்சா குணவதியாவும் அழகியாவும் இருப்பான்னு சொல்றியே, இது முடியுமா?

கண்: ஏன், ஏன், ஏன் அப்படி கேக்கிறே?

சிவா: இல்லெ, ஒருத்திக்கு படிப்பு இருக்கு. ஆனா குணம் இல்லெ. ஒருத்திக்கு குணம் இருக்கு, ஆனா அழகு இல்லெ. ஒருத்திக்கு அழகு இருக்கு, ஆனா அன்பு இல்லெ.

கண்: எல்லாம் ஒருத்திக்கே அமெயாதுனு சொல்ல வர்றே. அதானே, நீ நெனெக்கிறது தப்பு சிவா. என் படப்பொண்ணுக்கு எல்லாம் இருக்கும். இது நிச்சயம். (sicher)

சிவா: எப்ப (Wann [wird es sein]) கண்ணா! நீ வீண் கனவு காண்கிறே. உன் கற்பனெ படத்துக்கு உயிர் வந்து உண்மெ உருவம் எடுத்துக்கிட்டு வராட்டி உன் கனவு நிஜமமாகாது.

கண்: கண்டிப்பா என் கனவு நிஜமா மாற தான் போகது, சிவா. நீ வேணும்ண்ணா பார்.

சிவா: ஆமா! உன் கனவு மனைவி கெடெக்கிறானு வெச்சுக்கோ, அவ யாரா இருந்தாலும் கட்டிக்குவீயா?

கண்: ஓ. தாராளமா (bestimmt).

சிவா: அவ ஒரு விபச்சாரியா இருந்தாக்கா?

கண்: நோ, நோ, நோ. அவ ஒரு நல்லவளா தான் இருப்பா. நீ சொல்ற மாதிரி இருக்கமாட்டா. அப்படி தான் சாஸ்திரம் சொல்லது.

சிவா: அவ ஒரு பிச்செக்காரியா இருந்தாக்கா?

கண்: கட்டிக்குவேன்.

சிவா: டேய், டேய், டேய் சமாளிக்காதே (rette dich nicht aus der Situation). நேரடியா சொல்லு (komme zur Sache). ஒரு வேளெ அப்படி கெடெச்சா கட்டிக்குவீயா?

கண்: சரி, கண்டிப்பா கட்டிக்கிறேன்.

சிவா: சரி, பாப்போம். உனக்கு யார் தான் கெடெப்பானு.

Szene 4

அம்மா: என்னடா கண்ணா! உன் நண்பன் சிவா ரெண்டு நாளெக்கி முன்னே ஏதோ பல பொண்களோட போட்டொக்களெ எடுத்து வந்தானே. அதுலெ உனக்கு யாரெயாவது புடிச்சிருந்ததா?

கண்: ஓஹோ. அதெ ஏம்மா கேக்கிறீங்க? அவன் ஒரு போட்டொ கண்காட்சியெ வெச்சிட்டான். ஒரு வேடிக்கெ தான்.

அம்மா: அந்த போட்டொக்களெ நானும் பாத்தேன், கண்ணா. எல்லா பொண்களும் என் கண்ணுக்கு என்னமோ பிடிச்சத்தான் இருந்தது.

கண்: அம்மா, எனக்கு ஒண்ணுகூட பிடிக்கலெ.

அம்மா: அடடே. அதோ உன் நண்பன் சிவா வேகமா ஓடிவ்றானே. என்ன சேதியா இருக்கும்?

கண்: டே, மொள்ள மொள்ள மொள்ள வாடா.

சிவா: டே கண்ணா. பாத்தாச்சு உன் தர்ம மனைவி பாத்துட்னே. அதெ

சொல்றதுக்கு தான் இத்தனெ வேகமா ஓடிவந்தேன்.

கண்: அப்படியா?

சிவா: சத்தியம்.

கண்: அவ என் படம் மாதிரியே இருக்காளா?

சிவா: அதே மூக்கு, அதே காது, அதே வாய், அதே தலெ, அப்புரம் அதே சிரிப்பு. மொத்தத்துலெ உன் படமே மாதிரி இருக்கா.

கண்: பாத்தியாடா. என் கனவு நெறெவேறாதுனு சொன்னியே.

இப்போ நம்ம கண்ணு முன்னாலே வந்துட்டா, பாத்தியா?

அம்மா: தம்பி சிவா, எல்லாம் ஆண்டவன் செயல். இவ்வளவு சீக்கிரமா அந்த பொண்ணு கெடெப்பான்னு நான் கனவுலெ நெனெக்கலெ. எப்படியோ கண்ணன் கலியாணம் முடிஞ்சா சரி (ist vollzogen).

கண்: அம்மா, சிவா சொல்றது உண்மெண்ணா (stimmt) ஓடனே என் கலியாணம் முடிஞ்ச மாதிரி தான். அவளெ எங்கே பாத்தே? நான் அவளெ பாக்கணுமே.

சிவா: இந்தா அவ அட்ரஸ். இந்த அட்ரஸ்லெ தான் அவ தங்கியிருக்கா.

அம்மா: கண்ணா! அப்புறம் போய் சீக்கிரம் அவளெ பாரு. மேல்கொண்ட விஷயங்கள் நாங்க பாக்கிறோம்.

Szene 5

கண்: அம்மா விமலா பொண்ணு! என் படம் மாதிரியே இருக்கிறே நீ, பாரும்மா.

விமலா: நான் தான் சார் உங்க அருமைக்காதலி.

கண்: ஓ, காலேஜ்லெ படிக்கும்போது காதலிச்சேனே. அந்த காதலியா?

விமலா: ஏன்? அதுக்குள்ளே மறந்துட்டீங்களா?

கண்: நான் மறப்பேனா? ஏழேழு ஜென்மத்துக்கும் உன்னெ மறக்கமாட்டேனே.

விமலா: பின்னே ஏன் என் காதலி தானான்னு தெரியாதது மாதிரி கேட்டீங்க.

கண்: நம்ம கலியாணம் நடக்கணும்ண்ணா நம்ம காதல் தெரியாம தான் இருக்கணும். உனக்கும் எனக்கும் காதலனு இங்கே யாருக்குமே இதுவரெ தெரியாது.

விமலா: நம்ம கலியாணமெல்லாம் எந்த மட்டும் (Stadium) இருக்கு?

கண்: நான் வரெஞ்ச படம் மாதிரி இப்ப தான் நீ கெடெச்சே. இனிமே கலியாணத்தெ பத்தி கவலெப்பட்டாதே.

விமலா: ஓஹோ, நீங்க வரெஞ்ச படம் மாதிரி நான் இருக்கேனா? அப்பொவும் என்னெ பாத்து அந்த படத்தெ வரெயலெயா?

கண்: ஐயோ! காரியத்தெ (die ganze Sache) கெடுக்கிறீயே விமலா. உன்னெ பாத்து தான் அந்த படத்தெ வரெஞ்சேன். ஆனா அப்படி நான் என் அப்பாம்மாகிட்ட சொல்லலெ. ஏதோ சாஸ்திர

அடெயாளங்கள் வெச்சி வரெஞ்சமதிரியும் இதேமாதிரி
பொண்ணு கெடெச்சா தான் நான் கலியாணம்
பண்ணிக்குவேன்னும் சொன்னேன். என் அப்பாம்மா சரின்னு
சொல்லிட்டாங்க.

விமலா: நம்ம கலியாணத்தெ பத்தி ஒரு நாடகம் நடத்த போறேன்னு
சொன்னீங்களே. இது இப்படிப்பட்ட நாடகம் தானா?

கண்: ஆமா. அந்த படத்தெ வெச்சி தான் நான் நாடகம் ஆடினேன்
(vorgaukeln). ஏன் தெரியுமா? நீ ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பெ
சேர்ந்த அரிஜனப்பொன்னு. சாதியெ பத்தி பிடிவாதமான எங்க
ஜனங்ககிட்ட “ஒரு அரிஜனப்பொண்ணு காதலிக்கிறேன் ...
அவளெயே கலியாணம் பண்ணிக்க போறேன்”னு நேரா
சொன்னா, சம்மதிப்பாங்களா? சம்மதிக்கமாட்டாங்க. அதனாலெ
தான் இப்படி ஒரு ஐடியா பண்ணேன் (Idee, Einfall).

விமலா: உங்க ஐடியாவா எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

கண்: ரொம்ப நன்றி விமலா. மீதியெயும் கேளு. நான் மட்ராஸுலெ
சொல்லிக்குடுத்த மாதிரியே நீயும் இப்போது உன் சொந்தக்காரர்
வீட்டுக்கு இங்கே வந்திருக்கே. நீ என் அப்பா அம்மாவெ என்
ப்ரிரண்ட் சிவா மூலமா தெரிஞ்சுட்டே.

விமலா: அப்படிங்களா? நேத்து கூட (gerade) என்னெ ஒருவரு மொறெச்சி
மொறெச்சி பாத்தாருங்க.

கண்: அவன் சிவாவா தான் இருக்க முடியும். அவன் தான் என் பிரண்ட்.
அவனுக்கு கூட தெரியாது நாம காதலிக்கிற விஷயம்.

விமலா: என்னமோ. நாம இருவரும் மட்ராஸுலெ காலேஜுலெ
படிக்கும்போது காதலிச்சோம். அப்போதெல்லாம் நீங்க யாரு.
உங்க ஊருன்னு எனக்கு தெரியாது. போக போக தானே உங்க
ஊரு எதுன்னு தெரியும். அப்புறம் தான் அங்கே கூட என்
சொந்தக்காரர் என் மாமா ஒருத்தர் இருக்காருனு நான்
உங்ககிட்ட சொன்னேன்.

கண்: இந்த மாமா வீடு இங்கே இருந்ததும் ஒரு சௌகரியம் தான்.
படமா இருந்த நீ பக்கத்துலெ பத்திரமா வந்தியே.

விமலா: சரி, இப்போ மட்டும் என் ஜாதி தெரியாம போய்டும்னு
நெனெக்கிரீங்களா?

கண்: தெரியட்டுமே. நானே உன் ஜாதி தெரிஞ்ச பிறகும் உன்னெ நான்
விரும்பி, கலியாணம் செய்யுங்கனு சொன்னா தடெ (Widerstand)
அதிகமா வந்துடும்.

விமலா: எம் மேலே இவ்வளவு அன்பு வெச்சு என்னெ எப்படியும்
அடெயும்னு இப்படி கஷ்டப்படுறீங்களே. அதெ நெனெச்சா
எனக்கு வருத்தமா இருக்கு.

கண்: என்ன செய்றது. விமலா, இந்த சமுதயத்துலே எல்லோரும் ஜாதியெ பத்தி நெனெப்பாங்க. அன்பெ பத்தி அவங்களுக்கு அக்கரெ இல்லெ.

Szene 6

கண்: அப்பா, சிவா சொன்ன அட்ரகக்கு போனேம்பா. அவளெ பாத்தேன். அந்த பொண்ணு அப்படியே என் படம் மாதிரியே இருக்கும்பா.

அப்பா: அப்படியா?

கண்: அப்பா, அது மட்டும் இல்லெப்பா. அவ பி. ஏ. படிச்சவளாம்.

அப்பா: அப்படியா?

கண்: அது மட்டும் இல்லெப்பா. கண்ணெ பறிக்கிறாப்பா. அவ்வளவு அழகு.

அப்பா: அப்படியா?

கண்: அதுமட்டும் இல்லெப்பா. அவளக்கு நல்ல குணம்பா.

அப்பா: அப்படியா?

கண்: அப்பா. என் நெனெவு அவ கெடெச்சுட்டா (entsprechend meiner Vorstellung habe ich sie gefunden) உங்க விருப்பப்படி இனி கலியாணத்தெ முடிச்சுடுங்கப்பா.

அப்பா: ஆமாண்டா, கண்ணா! அவளெ பத்தி எல்லாத்தெயும் சொன்னே. ஒண்ணே ஒண்ணே நீ சொல்ல மறந்தே (மறந்துட்டே), ஏன்?

கண்: என்னப்பா, எதெ சொல்றீங்க நீங்க?

அப்பா: அவ என்ன ஜாதி? அதெ சொல்லலெயே, கண்ணா?

கண்: அவளோட ஜாதியெ பத்தி நான் கவலெப்படலெப்பா. (sich Gedanken machen)

அப்பா: ஆனா அவளோட ஜாதியெ பத்தி நாங்க கவலெப்படுறோம். ஊர்லெ நாளெக்கி அவங்க நாக்கெ புடிங்கிக்கிற மாதிரி ([mich/uns mit Fragen] löchern) கேப்பாங்க. அப்பொ நான் என்ன பதில் சொல்றது?

கண்: அப்பா. அவ ஒரு அரிஜனப்பொண்ணு.

அப்பா: டேய், போயும் போயும் உனக்கு ஒரு அரிஜனப்பொண்ணா கெடெச்சா?

கண்: அதுக்கு நான் என்னப்பா செய்வேன்? என் படம் மாதிரி அவ இருக்கிறதுக்கு நானா பொறுப்பு? நான் அவளெ பாத்தேனா? அவளெ பத்தி முன்னாலெ எனக்கு தெரியுமா? ஏதோ ஒரு படம் வரெஞ்சேன். கெடெசிலே அது அவளா இருக்கு.

அப்பா: கண்ணா, நீ அந்த அரிஜனப்பொண்ணெ கட்டிக்கிறதெ நாங்க ஒத்துக்கமாட்டோம் (akzeptieren), அனுமதி குடுக்கமாட்டோம்.

கண்: அப்பா! எல்லாம் சமமனு (alles ist gleich) சொல்ற. இந்த நிமிஷத்துலெ அவ ஜாதியெ பத்தி கேவலமா பேசுறது

நல்லதில்லெப்பா.

- அப்பா: எனக்கு இஷ்டம் இல்லை. அவளை நீ மறந்துடு. அதோ உன் அம்மா வர்றா. அவகிட்டயும் உன் ஞாயத்தெ (Weisheit) சொல்லு. அவ பொம்பெள்ளை தான். அவ ஏத்துக்கிறாளா பாப்போம்.
- அம்மா: கண்ணா! அவளை பாத்தியாப்பா. நீ வரெஞ்ச படம் மாதிரியே இருக்காளா?
- கண்: இருக்காம்மா.
- அப்பா: மீனாட்சி, அதெல்லாம் இருக்கட்டும். அவ ஜாதி என்னன்னு கேளு.
- கண்: அம்மா! அவ அரிஜனப்பொண்ணும்மா. இருந்தாலும் படிச்சவ. பண்புள்ளவ.
- அம்மா: அரிஜனப்பொண்ணா? சீசீசி. அவளா அப்படி அழகா இருக்கா?
- கண்: சேத்துலெ செந்தாமரெ முளைக்கிறது, இல்லையாம்மா.
- அம்மா: முளைச்சாலும் தெளிஞ்ச தண்ணிக்கு மேலே தான் அது மலரது.
- கண்: அம்மா. அந்த செந்தாமரெயெ நான் ஆசெப்பட்டேன். அந்த மலரெ பறிக்க நீங்க தாம்மா விட்டுக்குடுக்கணும்.
- அம்மா: நீ சுலபமா சொல்லிட்டே கண்ணா. எப்படிடா மனசு வந்து (etwas über das Herz bringen) அவளை மருமகளா ஏத்துக்குவேன். அக்கம்பக்கத்துலெ இதெபத்தி நம்மெ கேவலமா பேசுவாங்கடா.
- அப்பா: கண்ணா! நீ இதுக்காக கவலைப்பட வேண்டாம்டா. உனக்கு நல்ல குணவதியா பாத்து முடிக்கிறோம். அவளை நீ மறந்துடு.
- அம்மா: ஆமாண்டா கண்ணா! நீ என்ன அவளை காதலிச்சியா? அவளோடு சேந்துகிட்டு கண்ட கண்ட எடத்தெல்லாம் சுத்திவந்தியா? என்னமோ படம் வரெஞ்சே. அதே மாதிரி அவ இருக்கா. நேரா அவளை நீ பாத்ததில்லை. இதுக்காக நீ கவலைப்பட வேண்டாம் கண்ணா.

Szene 7

- கண்: விமலா! என் திட்டம் ஃபெயில் ஆய்டுச்சு. என் அப்பாம்மா பிடிவாதமா (unnachgiebig, stur) இருக்காங்க. நாம நெனெச்ச மாதிரி நாம ஒண்ணா சேர முடியாது போலிருக்கிறது, விமலா.
- விமலா: கண்ணா! இந்த ஒலகம் காதலங்களை எப்போ ஒண்ணா சேத்து வெச்சிருக்கு? அவங்க எங்கே சந்தோஷமா இருந்திருக்காங்க?
- கண்: உன் குணத்தெ எடுத்து சொன்னேன், விமலா. கேக்கலெ. உன் ஜாதி மட்டுமே அவங்க கண்ணுக்கு தெரிஞ்சது.
- விமலா: கண்ணன், எனக்காக உங்க வீட்டுலெ இருக்கிறவங்களுக்கு பிரச்சனெ வேணாம். அவங்க இஷ்டப்படியே நீங்க நடந்துக்குங்க. அதான் உங்களுக்கு நல்லது.
- கண்: விமலா! என்னெயெ நம்பினே. உன்னெ நான் மறக்கிறது ஞாயமா

(fair)? உன்னெ எப்போமே மறக்கவே மாட்டேன், விமலா.

விமலா: நானும் உங்களெ என் பூரா வாழ்க்கெய்வெ மறக்கவே மாட்டேன். உங்களுக்கு எடம் குடுத்த இந்த இதயத்துவெ வேறு யாருக்கும் எடம் இல்லை.

கண்: விமலா, இப்படிப்பட்ட உன்னெ தான் மறக்க முடியாது. நான் என்ன செய்வேன். வேறு ஒருத்திக்கு இந்த மனசுலெ எடம் இல்லை. இனிமே நான் சமுதாயத்தொண்டு செய்ய போறேன். தாழ்த்தப்பட்ட சேரி ஜனங்களுக்காக டெய்லி ஒழெக்க போறேன். அப்படி தான், விமலா, என் கவலெ போக்கிக்க விரும்புறேன்.

Szene 8

சிவா: என்னடா (Was ist los) கண்ணா! ஏன் இந்த மாதிரி இருக்கே? உனக்கு என்ன ஆச்சு?

கண்: அவ ஜாதியெ காட்டி என்னெ கஷ்டப்படுத்தினாங்க.

சிவா: இந்த சமுதாயத்துவெ மனுசங்களுக்கு எடெலெ ஜாதிங்கிற கோடு போடுறது பெரிய அநியாயம். நாம நடிக்க போற நாடகம் ஜாதி ஒழிகணுங்கிறதெ காட்டுற நாடகம் தான். இதெ ஊருக்கு ஊரு நடத்தினோம்ண்ணா ஒரு சமுதாயத்தொண்டு தானே?

கண்: உண்மெ தான். சிவா, மக்கள் மனசுலெ இந்த கருத்தெ புகுத்தணும் (einpflanzen).

சிவா: அந்த நாடகத்துவெ நீ தான் ஹீரோவா நடிக்கிறே. இண்ணெக்கி சாயங்காலம் கடுசி ரிகர்சல். அதெ சொல்றதுக்காக தான், கண்ணா, நான் வந்தேன்.

கண்: கண்டிப்பா வர்றேன் சிவா.

Szene 9

அப்பா: கண்ணா! மகிழ்ச்சியான செய்திப்பா. உனக்கு வேறு எடத்துவெ (Familie) பொண்ணு பாத்துட்டோம். நல்ல (Partie). நீ என்ன சொல்றே.

கண்: அப்பா, எந்த பொண்ணு, என்ன ஜாதி.

அப்பா: என்னடா அப்படி கேட்டுட்டே. நாங்க என்ன உன்னெ மாதிரி அரிஜன ஜாதியிலெயா பொண்ணு பாப்போம்? அந்த பொண்ணு நம்ம ஜாதி தாண்டா.

கண்: அவ குணம்?

அப்பா: குணம் எப்படியோ? ஆனா நெறெய பணம் இருக்கும்பா. நல்ல வசதியான (wohlhabend) எடம்.

கண்: அப்பா, பணம் ஜாதியெ பாத்த நீங்க அவளோட குணம் மனத்தெ

மட்டும் பாக்கலையே. எனக்கு கலியாணம் இனிமே வேண்டாம்பா.
என்னை தயவுசெய்து கட்டாயப்படுத்தாதீங்க.

அப்பா: கண்ணா, நீ கலியாணமே வேண்டாம்பனு சொல்றதுக்கு காரணம்
எனக்கு தெரியும்தா. நீ அந்த சேரி பொண்ணு விமலாவெ
புடிச்சுகிட்டே. அவளையே எப்போமே நெனைக்கிறதும் அவளை
அடிக்கடி தனி எடத்துலெ பாக்கிறதும் ரெண்டு பேரு அடிக்கடி
கூடி பேசுறதும் எனக்கு தெரியாதுனு நெனைக்கிறியா?

கண்: மனசுக்கு பிடிச்சவங்களோடு பேசுறது தப்பு இல்லெப்பா.

அப்பா: மொதல்லெ படம் வரெஞ்சிருக்கேன்னு சொன்னே. அப்புறம் அவ
மாதிரியே ஒருத்தி இந்த ஊருக்கு வந்திருக்கான்னு சொன்னே.
இப்பொ அவளையெ காதலிக்கிறேன்னு சொல்றே. நீ அவ
பின்னாலெ சுத்தினாலும் அவ உனக்கு கெடெக்க போறதுலெடா.

கண்: அப்பா. இப்படி பேசாதீங்க. இப்படி பேசுற உங்களெ காலம்
மாத்தினாலும் மாத்தலாம்.

Szene 10

அப்பா: மீனாட்சி! நம்ம பையன் நடத்தெ (Verhalten) சரியில்லெ, மீனாட்சி
அம்மா: என்னங்க சொல்றீங்க? அந்த பொண்ணு விமலாவோடு அடிக்கடி
கூடி பேசுறான்.

அப்பா: ஐயோ அது பழைய கதெ. இப்பொ புது கதெக்கி வந்துட்டான்.
(mit einer neuen Sache gekommen)

அம்மா: புது கதெயா?

அப்பா: ஆமா, நமக்கு அவன் ஒரே மகன். அவனை விட்டா வேறு வழி
இல்லெ (wenn wir uns von ihm abwenden, gibt es niemanden anders). அவன்
நம்ம தலெய்லெ கல்லெ போட திட்டம் போட்டிருக்கான்,
மீனாட்சி.

அம்மா: கல்லா? என்ன கல்லு?

அப்பா: உம். அவன் போட்டிருக்கிற திட்டம் நம்ம தலெக்கு கல்லு
மாதிரின்னு சொன்னா (wenn), என்ன கல்லாம்?

அம்மா: சரிங்க. கொஞ்சம் வெவெரமா சொல்லுங்களேன்.

அப்பா: இப்பொ உனக்கு வெவெரமா சொல்ல நேரம் இல்லெ. எங்க
அவன்? ஓடனே கண்ணெ நான் பாத்தாகணும்.

அம்மா: என்னங்க அது. விஷயத்தெ சொல்லாம நீங்க பாட்டுக்கு (ohne
Rücksicht zu nehmen) ஆடுறீங்களெ (agieren).

அப்பா: போய் அவனை எங்கே இருந்தாலும் கொண்டா. ஓடு.

அம்மா: என்னை எங்கே ஓட சொல்றீங்க? இப்பொ என்னாலெ முடியாது.
காலு சுளுக்கிக்கிட்டிருக்கு (verstauchen). சரி விஷயத்தெ (um was es
geht) சொல்லுங்க.

அப்பா: ஐயோ. வேறு வழி இல்லை மீனாட்சி. ஜாதியெ பத்தி நாம இனிமே பாக்க வேணாம். ஜாதியெ விட நமக்கு நம்ம பையன் தான் முக்கியம். நம்ம பையன் அந்த விமலாவெ கட்டிகிட்டா சரி. அதெ பத்தி பரவாயில்லை. எத்தனை நாளெக்கி இந்த ஊரு பேசிடும். செல நாள் தான் பேசும். அவ்வளவு தான்.

அம்மா: நீங்கள் மனம் மாறிட்டீங்க. எனக்கும் சம்மதம் தான். அவன் விமலாவெ கட்டிக்கலாம்.

Szene 11

கண்: விமலா, இவ்வளவு சீக்கிரம் என்னை பெத்தவாங்க மனம் மாறுவாங்கன்னு (Einstellung ändern) நான் நெனைக்கவே (sich vorstellen) இல்லை. என் அப்பா மனம் மாறிட்டதுக்கு காரணம் இருக்கு, விமலா.

விமலா: இப்போ எதாவது புது திட்டம் போட்டு அவரெ மாத்திட்டீங்களா (umstimmen)?

கண்: நான் இப்பொ எந்த திட்டமும் புதுசா போடலெ. சிவா ஏற்பாடு பண்ண நாடகம் தான் அவரு மனசு மாத்திட்டீச்சு.

விமலா: அப்படியா? அப்படி என்ன நாடகம் போட்டீங்க?

கண்: அது ஒரு சமூக சீர்த்திருத்த நாடகம். நம்ம கதெ மாதிரி அந்த கதெயும். ஜாதி வெறி பிடிச்ச அப்பா தன் மகன் ஒரு அரிஜனப்பொண்ணெ காதலிக்கிறதெ தெரிஞ்சு எதிர்க்கிறார். அந்த நாடகத்துலெ நான் தான் மெயின் ஹீரோ. அந்த நாடகத்துலெ ஒரு பொண்ணு விமலாங்கிற பேரோடு நடிக்கிறா. அந்த நாடகத்துக்கு கதெசியா ரிகர்சல் பண்ணோம். அதுலெ வர்ற என்னோட காட்சிகளெ நான் திருப்பி கேக்கணும்னு ஆசெப்பட்டேன். அதனாலெ என்னோட டேப்ரிக்கார்டர்லெ ரெக்கார்டு பண்ணிட்டேன். அந்த டேப்ரிக்கார்டர் வீட்டுலெ இருந்தப்போ எங்க அப்பா சம்மா பொழுது போகணும்னு பாட்டு கேக்க ஆன் பண்ணிருக்கார். ஓடனே என் நாடக வசனம் ஒலிக்க ஆரம்பிச்சிருக்கு. என் அப்பா தப்பா புரிஞ்சுகிட்டார். அந்த நாடகத்தெ நெனைக்காம உண்மையிலெயே நானும் நீயும் தான் இப்படி பேசி அது இந்த ரெக்கார்டர்லெ ரெக்கார்டு ஆயிருக்கு அப்படினு நம்பியிருக்கார்.

விமலா: அப்படியா. என்ன வசனம் பேசியிருக்கீங்க? கொஞ்ச ஆன் பண்ணுங்க. கேப்போம்.

கண்: போடுறேன். கேளு. நானும் அந்த நடிசெயும் எப்படி பேசி நடிச்சிருக்கோம். கவனி.

Kannan macht den Kassettenrekorder an. Beide hören:

கண்: கண்ணே விமலா. நீ அரிஜனப்பொண்ணாம். உன்னை தொட்டா நான் அவமானப்படுவேன்னு சொல்றார் என் அப்பா.

விமலா: அப்படியா. என் ஜாதியெ பாக்கிறார் உங்கள் அப்பா. என் இதயத்தெ பாக்க மாட்டாரா? அந்த இதயத்துலெ வாழ்ற என் காதலர் உங்களெ பாக்க மாட்டாரா?

கண்: பாத்திருந்தா கலியானத்துக்கு அனுமதி குடுத்திருப்பார். அவரு பாக்கிறதெல்லாம் பணத்தெ தானே. விமலா, நான் அவர்கிட்ட சொல்லிட்டேன்... நீங்க பணத்தெ பாருங்க.

விமலா: ஆமா கண்ணா. நம்மெ வாழ தான் விடலெ. சாவாவது விட்டும். நாம செத்தப்புறம் நம்முடைய பொணத்தெ ஒண்ணா சேத்து எரிக்கட்டும். நாம நெருப்பிலெ எரியும்போது அந்த ஜாதி வித்தியாசம் சாம்பல் ஆகது.

கண்: ஆமா, இண்ணெக்கி கடுசி நாள். நம் காதலுக்கு கடுசி நாள். நாளெக்கி சாவணுங்கிறதுக்கு முன்னாலெ கடுசி மொறெயா இண்ணெக்கி நாம பேச வேண்டியதெல்லாம் பேசிடலாம்.

Kannan macht den Kassettenrekorder aus.

கண்: எப்படி விமலா நடிப்பு, வசனம்?

விமலா: பிரமாதமா வசனம் பேசியிருக்கீங்க. இந்த நாடகம் நல்லா இருக்கும் போலிருக்கு.

கண்: இது நல்ல கருத்துள்ள நாடகம், விமலா. இந்த நாடகம் மக்கள் மனசெ கொஞ்சமாவது மாத்தலாம்னு நெனெச்ச தான் நாங்க இந்த நாடகத்தெ ஏற்பாடு செய்றோம். ஆனா என் அப்பா மனசெ இது பூரா மாத்திட்டுச்சு. நான் உன்னோடு சேந்து உண்மெயிலெயே செத்துடுவேன்னு நெனெச்சுட்டாரு. இது நாடகத்துலெ வர்ற வசனம்னு அவருக்கு தெரியாது. வெளியிலெ போகும்போது நான் எப்போமே டேப்ரிக்கார்டரோடு போவேன்னு அவருக்கு தெரியும். ஆனா ஆஃப் செய்யாம வெச்சிருந்து அதுலெ நம்ம பேச்சு ரிக்கார்டு பண்ணிருக்குன்னு நெனெச்சு பயந்துட்டாரு என் அப்பா.

விமலா: நான் கூட இனிமே இந்த உயிரெ வெச்சிருக்கக்கூடாதுனு உண்மெயிலெ நெனெச்சேன்.

கண்: சீசீசீ! அப்படியெல்லாம் தக்கொல்லெ செஞ்சிருக்கது ரொம்பவும் கேவலம். நாடகத்துலெ கூட அப்படி முதல்லெ முடிவு செஞ்ச காதலர்(கள்) அப்புறம் மனசெ மாத்திக்கிறாங்க. (Gesinnung ändern)

விமலா: என்னமோ படம் வரெஞ்சு நீங்க நடத்தின நாடகம் பாதி வெற்றி குடுத்தது. இந்த சமூக நாடகம் முழு வெற்றியும் குடுத்தது.

Übungseinheit 4: Texte zum Übersetzen

Die folgenden acht Texte sollen von den Studierenden jeweils absatzweise vom Deutschen ins Tamil übersetzt werden

Text 1: Armbanduhrdiebstahl

Morgen fahren wir nach Chennai, um unsere Freunde zu besuchen. Wir haben kein Auto. Deshalb fahren wir mit dem Bus. Anstatt mit dem Bus, der über Tindivanam fährt, fahren wir mit dem Bus, der über die ECR (East Cost Road) fährt. Denn der erreicht Chennai schneller.

In Chennai werden wir in Thiruvanmyur aussteigen. Unsere Freunde werden uns wohl dort am Busstand abholen, denn sie wohnen in der Nähe des Busstands. Nachdem wir sie getroffen haben, werden wir in irgendein Hotel in der Nähe zum Essen gehen. Danach werden wir mit der Autorickshaw zu denen nach Hause fahren, denn unsere Freunde haben auch kein Auto.

Als wir in Chennai ankamen und aus dem Bus ausstiegen, schauten wir rings herum nach unseren Freunden. Wir konnten sie nirgendwo sehen. Es schien so als ob sie nicht gekommen seien. Ich nahm mein Handy und rief meinen Freund Kumar an. Er sagte, dass sie gerade von zu Hause aus aufgebrochen seien und gerade zum Busstand laufen. In 5 Minuten würden sie am Busstand ankommen.

Als wir unsere Freunde trafen sagt mein Freund Kumar, dass man seine Uhr gestohlen hätte. Deshalb seien alle zu spät von zu Hause zum Busstand aufgebrochen. Als ich meinen Freund fragte, wo man seine Uhr gestohlen hätte, erzählte er mir die Einzelheiten.

Mein Freund Kumar hatte seine Armbanduhr auf den kleinen Tisch neben dem Bett gelegt. Neben dem Tisch ist ein Fenster. Weil ständig die Klimaanlage läuft, ist das Fenster normalerweise geschlossen. Aber an jenen Tag war das Fenster am Nachmittag etwas geöffnet. Ein Dieb, der im Garten vor dem Fenster stand, hat wohl die Uhr gesehen, seine Hand durch das offene Fenster gestreckt und die Uhr genommen.

Als ich in meinen Freund fragte, ob er zur Polizei gegangen und eine Beschwerde abgegeben habe, sagte mein Freund, dass es keinen Zweck hat bei der Polizei eine Beschwerde abzugeben. Der Diebstahl einer Armbanduhr ist eine kleine Sache.

Die Polizei wird sich mit diesem Fall nicht beschäftigen. Gewöhnlicherweise brechen in Chennai die Diebe in ein Haus ein und stehlen den gesamten Schmuck. Das sind die Fälle, mit denen sich die Polizei beschäftigt.

Text 2:

(Bambus)Rohrsessel

Vor zwei Wochen hatte ich in einem Laden, der in der Strasse hinter dem Markt ist, vier (Bambus)Rohrsessel bestellt. Der Ladenbesitzer sagte mir, dass innerhalb einer Woche die vier Rohrsessel fertig sein werden. Letzte Woche hatte ich jedoch keine Zeit, zu dem Laden zu gehen. Nachdem ich heute auf den Markt ging, um Gemüse und Obst zu kaufen, ging ich anschließend zu dem Rohrsessel-Laden.

Sobald der Ladenbesitzer mich sah, stand er auf und kam zu mir. Ich fragte den Ladenbesitzer, ob die Rohrsessel fertig seien. Der Ladenbesitzer sagte, dass der Mann, der die Rohrsessel anfertigt, seit einer Woche krank sei. Er sagte dann weiter, dass sobald der Mann gesund sei, dieser mit der Arbeit anfangen würde. Sobald die Rohrsessel fertig sind, würde er mich anrufen, sagte er.

Ich sagte, dass die Rohrsessel letzte Woche schon hätten fertig sein müssen. Darauf sagte der Ladenbesitzer, dass der Mann, der die Rohrsessel macht, auch schon die ganze letzte Woche krank gewesen sei. Ich weiß nicht, ob er die Wahrheit sagte oder nicht.

Ich denke, der Ladenbesitzer wusste genau, dass die Rohrsessel in einer Woche nicht fertig sein würde. Er wollte nicht, dass ich in einen anderen Laden gehe. Deshalb hat er mir nicht gesagt, dass es zwei oder drei Wochen dauern wird.

Zum Glück habe ich dem Ladenbesitzer keine Vorauszahlung gegeben. Ich sagte dem Ladenbesitzer, dass ich noch eine Woche warten werde. Wenn ich innerhalb von einer Woche von ihm keinen Telefonanruf bekomme, werde ich die Rohrsessel in einem anderen Laden kaufen. Ich hoffe, dass innerhalb dieser Woche die Rohrsessel fertig sind.

Bis wir die Rohrsessel bekommen, müssen wir bei uns zu Hause auf dem Boden sitzen. Für uns ist es keine Schwierigkeit auf dem Boden zu sitzen. Wir sind es gewohnt auf dem Boden zu sitzen. Aber wenn meine Eltern zu uns nach Hause kommen, ist es für sie schwierig auf dem Boden zu sitzen. Deshalb brauchen wir so schnell wie möglich die vier Rohrsessel.

Text 3:

Wann bist Du gekommen

(Dialog zwischen Ehefrau und Ehemann)

Ehefrau:

Hallo (resp.)! Wann bist Du gekommen? Ich wusste nicht, dass Du gekommen bist. Trinkst Du einen Kaffee? Warte, ich bringe ihn in einer Minute.

Übrigens, heute bist Du so früh nach Hause gekommen. Du kommst immer um 6 Uhr vom Büro nach Hause. Was ist denn heute passiert.

Unterwegs (als Du kamst) hättest Du doch ein bisschen Milch kaufen und mitbringen können, nicht wahr. Höre auf. Allmählich kümmerst Du dich kein bisschen mehr um den Haus(halt). Ich muss alle (Haus)arbeiten verrichten.

Am Morgen gehst Du ins Büro und am Abend kommst Du wieder nach Hause. Dir vergeht die Zeit leicht. (Vergeht sie) mir ebenso / in derselben Weise?

Ich bin den ganzen Tag zu Hause.

Wenn ich wenigstens ein bisschen raus gehe (und wieder komme), dann wäre das schön (gut). Aber wann kann ich das? Ich kann noch nicht (einmal) zum Tempel gehen, der hier in der Nähe ist. Du jedoch, wenn Du willst, kannst Du mit dem Motorroller schnell hierhin und dahin fahren. Kann ich das so tun?

Morgens muss ich die Kinder in die Schule schicken. Dann muss ich für alle kochen. Dann muss ich Dir das Essen ins Büro schicken. Mittags muss ich den Kindern das Essen in die Schule bringen.

Dann muss ich zum Laden gehen, um Lebensmittel zu kaufen. So muss ich jede einzelne Arbeit ständig tun. Wenn man als Frau geboren wird, dann hat man es schwer (muss man Schwierigkeiten ertragen).

Hallo! Ich rede in einem fort. Und Du sitzt da ohne eine Antwort zu geben. Sage doch irgendetwas.

Ehemann:

Wann lässt Du mich denn etwas sagen (reden). Du redest doch in einem fort. Hast Du mir eine Frage gestellt. Tausend Fragen stellst Du. Wo hast Du mich antworten lassen? Jetzt erst lässt Du mich antworten.

Vimalā. Lass uns beide heute abend mit dem Motorroller weggehen. Laß uns zuerst in einem Restaurant Tiffin essen. Dann gehen wir ins Kino. Vimalā, eine Überraschung: ich habe zwei Tickets gekauft. Was ist? Mach Dich fertig. Lass uns gehen.

Ehefrau:

In einer Minute bin ich fertig.

Text 4:

Intro-Tamil-Gesellschaft/Kultur

Monika (Mo) fährt zum erten Mal von Deutschland nach Pondicherry, um bei Professor Kandasamy Tamil zu lernen. Gleich nach ihrer Ankunft in Pondicherry fährt sie zum Haus ihres Lehrers. Dort wird sie von seiner Ehefrau Kamalā (Ka) empfangen.

Mo: Guten Tag Madam.

Ka: Hallo Monika! Kommen Sie, kommen Sie herein.

Wie geht es Ihnen?

Mo: Es geht mir gut. Geht es Ihnen auch gut? Wie geht es Sir (= Kandasamy)?

Ka: Uns geht es gut. Wann sind Sie aus Deutschland (Ta: von Ihrem Ort/Land) gekommen?

Mo: Gerade jetzt bin ich gekommen, heute morgen. Ich bin direkt zu Ihnen (= Ihrem Haus) gekommen, um Sir zu sehen.

Ka: Setzen Sie sich. Trinken Sie Kaffee oder so etwas?

Mo: Nein danke (= im Ta: ist schon in Ordnung = *paravāyille*). Ich möchte nichts.

Als ich heute morgen von Chennai hierher kam und den Verkehr auf der ECR sah, da bekam ich Angst. Sie fahren ja hier aufs Geradewohl (= wie sie wollen) (Ta: *kaṇṭapaṭi / iṣṭapaṭi*). Ich begreife nicht (Ta: = weiß nicht) wie die hier Auto fahren.

Ka: Sind Sie mit dem Bus oder einem Taxi von Chennai hierher gekommen?

Mo: Ich kam mit dem Taxi. Als ich sah wie der Fahrer fuhr (Ta: *vaṇṭi oṭṭu*), da bekam ich Angst. Sie fahren hier sehr schnell und überholen auch wenn ein Wagen auf der Gegenseite kommt

Ka: Es nützt nichts, wenn Sie sich darüber aufregen (Ta: *upset āku*). Es gibt hier so viele Sachen, die von Ihrer Kultur verschieden sind (Ta: *uṅka kalaccārttuleruntu vēru māttiriyāṇa viṣayaṅka iṅkē neṛeya irukku*)

Mo: Okay, ich weiß. Wenn Sie mir das alles erklären, dann kann ich mich in einer passenden Weise (Ta: *takunta mātin*) dazu verhalten.

Ka: Okay. Sir ist gerade unter der Dusche (= badet gerade). Er wird in fünf Minuten kommen. Bis dahin können wir etwas reden. Laßt uns einen Kaffee trinken und reden.

[Vasantha geht und bringt zwei Kaffee.]

Text 5:

- Ka: Nehmen Sie an (Ta: *veccukkoṅka*), jemand sagt Ihnen, dass er um fünf Uhr zu Ihnen kommen wird. Denken Sie nicht, dass er genau um fünf Uhr kommen wird. Er kann eine Stunde später kommen. Darüber wird er sich keine Gedanken machen (Ta: = sich nicht sorgen = *kavaleppaṭu*). Für ihn ist das etwas ganz normales (Ta: *cakajam*). Er wird Ihnen noch nicht einmal sagen, dass es ihm Leid tut (Ta: = sorry sagen). Darüber sollen Sie sich keine Gedanken machen (Ta: = sich sorgen).
- Mo: Aber das ist doch wie wenn er einen Affront gegen mich macht (= mich respektlos behandelt) (Ta: *insult paṅra mātir*).
- Ka: Nein, nein. Sie dürfen (sollen) nicht denken, dass er Sie respektlos behandelt (Ta: *avamāṅapaṭuttu*). Wenn er zu spät kommt, dann ist das etwas Gewöhnliches. Dass er zu der Zeit, die er sagte, nicht kommt, ist für ihn nicht etwas Besonderes. Es könnte auch sein, dass er gar nicht kommt. Das würde er Ihnen auch nicht sagen. Wenn er Sie danach wieder trifft, wird er auch nicht sein Bedauern darüber ausdrücken (Ta: = mitteilen = *varuttam terivi*). Niemand denkt hier: „wenn ich sage ‚ich komme‘ und wenn ich dann nicht komme, dann ist das ein Fehler,“. Er mag viel zu tun haben (= Arbeit haben). Deshalb kommt er nicht. Er denkt nicht, dass er sie dann informieren muss.
- Mo: Oh je. Das ist aber doch unfair. Wenn man bei uns (= im Ausland) jemand so etwas macht, dann wird man das nächste Mal mit ihm keine Verabredung (appointment) mehr machen. Man wird ihn dann nicht mehr ernst nehmen.
- Ka: Ja, aber hier ist das nicht so.

Text 6:

Ka: Wenn man zu jemandem nach Hause kommt, dann fragen sie: „was möchten Sie trinken (= was trinken Sie)? Kaffee oder Tee?“ Sie sollen dann nicht sofort sagen, dass Sie Kaffee oder Tee trinken möchten.

Mo: Warum? Sie fragen mich doch. Soll ich es dann nicht sagen?

Ka: Sie fragen Sie aus Höflichkeit / Förmlichkeit (Ta: *mariyātaikku*). Sie sollen dann sagen „ich möchte nichts“. Sie werden Sie dann wieder zwei oder drei mal drängen (Ta: drängen, bestehen auf = *varpuruttu*) und bitten: „nein, nein, Sie sind soweit zu uns gekommen. Sie müssen irgendetwas essen“. Danach können Sie sagen: „okay, wenn Sie wollen (Ta: *vēṇum-ṇā*), dann geben Sie mir einen Kaffee“.

Mo: Was ist das denn. Das ist wie ein Schauspiel (Ta: *nāṭakam*).

Ka: Ja so ist es. Hier ist es so.

Ka: Wenn jemand zu Ihnen nach Hause kommt und dort irgendetwas sieht, Ihr Fahrrad, Ihren Fernseher, Ihren Kühlschrank oder Ihr Handy, werden sie sofort fragen: „Ah, wo haben die das gekauft? Wie viel hat das gekostet?“.

Mo: Dass man fragt: „was hat das gekostet?“ ist in unserem Land nicht üblich (nicht die Sitte). Das ist doch nicht in Ordnung?

Ka: Ja, aber hier ist das ganz normal. Hier fragen sie Sie auch ganz direkt wie viel Sie verdienen („wie viel verdienen Sie?“).

Mo: Was soll ich dann tun? Warum soll ich ihnen sagen wie viel ich verdiene?

Ka: Wenn sie so fragen, dann müssen Sie lachend sagen: „wozu all das jetzt (Ta: *ippo itellām etukku*). Lasst uns über etwas anders reden“ und auf diese Weise die Situation meistern (Ta: *camāli*).

Mo: Dies sind doch persönliche Angelegenheiten (Ta: *conta viṣayam*). Wieso erkundigen sie sich danach?

Ka: Sie sind doch deren Freund / Bekannte (Ta: *friend āccu*). Deshalb tun sie es. So ist unsere Kultur.

Text 7:

- Ka: Dann muss ich Ihnen noch etwas sagen. Aber Sie dürfen mich nicht falsch verstehen (es mir nicht übel nehmen) (Ta: *tappā eṭukka kūṭātu*).
- Sie sehen ja, dass bei uns Frauen einen Saree tragen oder einen Cūṭitār tragen.
- Mo: Ja, ich mag Sarees sehr. Aber ich bin nicht gewohnt Sarees zu tragen. Ich weiß nicht genau wie man einen Saree trägt. Wenn ich einen Saree trage, denke ich, dass ich den Saree nicht richtig gebunden habe. Deshalb fühle ich mich etwas unwohl (Ta: *oru mātiriyā*).
- Ka: Ja, einen Saree zu binden ist für ausländische Frauen (Ta: *veḷināṭṭu pompillerika*) nicht so eine einfache Sache. Es ist nicht nur das. Ausländische Frauen bedecken gewöhnlich (Ta: *potuvā*) nicht ihren Oberkörper (Ta: *muṇpakka oṭampu mēlē*). Wenn wir einen Saree oder einen Cūṭitār tragen, dann bedecken wir unseren Oberkörper mit dem Saree-Ende oder mit dem Schal. Ausländische Frauen tragen oft ein ärmelloses T-Shirt. Das ist sehr offen (Ta: *anta shirt rompa eṛakki pōṭurānika*). Da kann man hier und da ein bisschen sehen. Für sie erscheint das ein bisschen sexy. Aber unsere Kultur ist verschieden. Noch eine andere Sache: Im Ausland rauchen (Ta: *smoke paṇṇu*) Frauen an öffentlichen Plätzen. Sie trinken (Ta: *drinks cāppiṭu*) auch in Restaurants. Hier denkt man, dass all dies ein großes Fehlverhalten (Ta: *tappu*) ist.
- Mo: Viele Touristen wissen darüber nicht Bescheid. Sie verhalten sich achtlos/ gleichgültig (Ta: *pāṭṭule*). Ich versuche mich in angemessener Weise (Ta: *takunta māṭiri*) zu verhalten (Ta: *naṭantukko*).
- Ka: Noch etwas. Unnötig sollen Sie nicht mit Jungs reden, ihnen nicht die Hand geben, und ihnen nicht Ihre Handynummer geben. Sie sollen auch nicht sagen, wo Sie wohnen. Unnötige Probleme (Ta: *vēṇṭāta piraccanai*) können entstehen. All dies brauchen wir nicht.

Text 8:

Mo: Es ist schon spät. Der Kaffee war sehr gut. Vielen Dank.

Ka: Dafür brauchen Sie sich nicht zu bedanken (Ta: *thanks colla veṇām*).

Mo: Sagen Sie, wie bedanken Sie sich (Ta: wie sagen Sie danke schön = *eppaṭi thanks colluvīṅka*)?

Ka: Wir sagen nicht wie Sie für alles danke. Zu unserem Fahrer, unserem Hausangestellten, zu einer Restaurantbedienung sagen wir nicht Vaṅakkam, geben wir nicht die Hand und sagen auch nicht „danke“. Wenn eine Restaurantbedienung das Essen bringt und auf den Tisch stellt, dann einfach ein Lächeln (Ta: *lēcā oru cirippu*). Das ist alles (Ta: *avvaḷavu tāṇ*). Das ist das „danke“ (Ta: *atu tāṇ thanks*).

Ka: Dann, da ist noch eine wichtige Sache. Geben Sie niemanden Geld. Viele Leute, werden zu Ihnen kommen und von ihren Schwierigkeiten erzählen. Sie werden Sie dann um Geld bitten. Wenn sie merken (erkennen), das Sie Geld geben, dann kommen alle zu ihnen, erzählen irgendeine Geschichte und bitten um Geld. Das wird für Sie eine große Plage (Ta: *tolla*) sein. Sie werden Ihnen das Geld nie zurückgeben.

Mo: Ja, ich weiß. Von einer Freundin, die vor einem Jahr hier in Pondicherry war, habe so etwas gehört. Ihr Hausbesitzer hatte für sie eine Köchin arrangiert. Diese sagte meiner Freundin, dass der Vater krank sei. Er sei im Krankenhaus. Meine Freundin sollte ihr ein bisschen Geld leihen (= als Kredit geben). Sie gab ihr etwas Geld. Nach einigen Tagen sagte die Köchin, dass ihr jüngerer Bruder einen Fahrradunfall hatte, und bat wieder um Geld. Als sie dann nach einigen Tagen sagte, dass ihre Tochter Fieber hätte, und um Geld bat, sagte meine Freundin, dass sie kein Geld hätte. Danach kam die Köchin nicht mehr zur Arbeit. Okay. Es wird spät. Ich werde jetzt gehen.

Ka: Warten Sie einen Moment. Mein Mann (= Sir) kommt gerade.

Mo: Okay. Ich spreche mit ihrem Mann (= Sir) und dann breche ich auf.

Übungseinheit 5: Dialoge „ITS Ulakam“

Ausgewählte Konversationen mit Anmerkungen zu Vokabular und Grammatik
von Thomas Lehmann

Begleitende Audiodateien zum Download unter <https://www.sai.uni-heidelberg.de/tamil/>

Unit 1: doctor

- இளங்கோ: அப்பா. அவரு யாரு? உள்ளே வர்றாரு. பாருங்க.
- அப்பா: ஓ, அவரு தான் 'காது மூக்கு தொண்டை' டாக்டர்.
- டாக்டர்: நர்ஸ், நோயாளிகளெ அனுப்பு.
- நர்ஸ்: இங்கே. இளங்கோ யாரு?
- இளங்கோ: நான் தான்.
- நர்ஸ்: தம்பி, டாக்டர் கூப்பிடுறாரு, உள்ளே போ.
- இளங்கோ: அப்பா. நீங்களும் வாங்க.
- டாக்டர்: வாங்க, உக்காருங்க.
- அப்பா: இவன் என் மகன் இளங்கோ. இவனுக்கு தொண்டெவலி, ரெண்டு நாளாவே இருக்கிறது... துடிக்கிறான், டாக்டர்.
- டாக்டர்: அப்படியா? இளங்கோ, என் பக்கத்துலெ வா. வாயெ தெற. ம்...ஹூம்... 'ஆ' காட்டு. ம்.. நாக்கெ நீட்டு... சரி. காத்தெ காட்டு. தலெயெ அசெக்காதெ.
- அப்பா: என்ன டாக்டர்?
- டாக்டர்: பயப்படாதீங்க. தொண்டை வீக்கம்-tonsils. இந்த மருந்தெ குடுங்க. அடுத்த வாரம் திரும்பவும் வாங்க.
- அப்பா: புதன்கெழமெ தானே, டாக்டர்?
- டாக்டர்: இல்லெ. நீங்க புதன்கெழமெ வராதீங்க. நான் அண்ணெக்கி மதுரைக்கி போறேன். வெள்ளிக்கெழமெ காலெலெ வாங்க.
- இளங்கோ: அப்பா, நாம இப்பொ எங்கே போறோம்?
- அப்பா: ஏன்? வீட்டுக்கு தான் போறோம்.

<Variante Schriftsprache>

தொண்டெ

<தொண்டை>

Hals

நோயாளி

Patient

துடி (6)

leiden

வீக்கம்

Schwellung, Entzündung

Unit 3: train journey

- அப்பா: கமலா, தமிழ்ச்செல்வி, இளங்கோ, நாம எல்லாரும் நாளெக்கி மதுரைக்கி போவோமா?
- அம்மா: சரிங்க. இப்பொ காலாண்டு விடுமுறை தானே? எல்லாரும் போவோம்.
- அப்பா: சரி. இப்பொ மணி எட்டரெ. எல்லாரும் நேரத்துலெயே தூங்குங்க. காலைலெ நாலு மணிக்கி எழுந்திருப்போம். பெட்டி படுக்கெ எல்லாம் கட்டுவோம். ஏழு மணிக்கி ரயில் இருக்கது.
- at the railway station
- இளங்கோ: அப்பா. மணி ஏழு. ரயில் எப்பொ பொறப்படும்?
- அப்பா: பச்செக்கொடி காட்டுவாங்க. அப்பொ பொறப்படும்.
- அம்மா: இளங்கோ. இங்கே வா. ஏன் அங்கே நிக்கிறே? கால் வலிக்கும். சீட்டுலெ உக்காரு.
- இளங்கோ: அக்கா. அதோ பாரு. ஒருவரு பச்செக்கொடி காட்டுறாரு. இப்பொ ரயில் பொறப்படும்.
- தமிழ்ச்செல்வி: சரி. அடுத்த ஸ்டேஷிலெ செவப்புக்கொடி காட்டுவாங்க. அப்பொ ரயில் நிக்குமா, நிக்காதா?
- இளங்கோ: நிக்கும்.
- fellow passenger: வணக்கம் சார். இவன் உங்க மகனா?
- அப்பா: ஆமாங்க.
- fellow passenger: நல்ல புத்திசலியான பையன். எல்லாத்தெயும் கவனிக்கிறானே.
- அப்பா: நீங்க எங்கே போறீங்க?
- fellow passenger: இப்பொ விடுமுறைலெ மதுரைக்கி போறேன். எங்கூட என் தம்பியும் வர்றான். நீங்களும் மதுரைக்கி போறீங்க?
- அப்பா: ஆமாங்க, நாங்களும் மதுரைக்கி தான் போறோம்.
- fellow passenger: நீங்க மதுரைலெ எத்தனெ நாள் தங்குவீங்க?
- அப்பா: ரெண்டு நாள் தங்குவோம்.
- fellow passenger: மதுரைலெ எங்கே தங்குவீங்க?

அப்பா: நாங்க தமிழ்நாடு சுற்றுலா விடுதியிலெ தங்குவோம்.
 fellow passenger: ஓ. நாங்களும் அங்கே தான் தங்குறோம்.
 அப்பா: ரொம்ப நல்லது. நாம எல்லாரும் ஒரே விடுதியிலெ தங்குறோம்.
 மதுரையெ முழுவதும் பாப்போம்.
 இளங்கோ: அக்கா, அக்கா. நாம எல்லாரும் இப்பொ பாட்டுக்கு பாட்டு
 பாடுவோமா? பொழுது போகும்.
 தமிழ்ச்செல்வி: சரி பாடுவோம்.

காலாண்டு விடுமுறை		quarterly leave
பெட்டி படுக்கை	<பெட்டி படுக்கை>	Gepäck (Koffer + Bettrolle)
பச்செக்கொடி		grüne Flagge
செவப்புக்கொடி		rote Flagge
புத்திசலியான		intelligent. Schlau, klug
கவனி (6)		beobachten
சுற்றுலா விடுதியிலெ		tourist guesthouse, tourist home
சுற்றுலா		Tourismus, Ausflug, Rundreise
பாட்டுக்கு பாட்டு		„Lied für Lied“ (Name eines Gesangswettbewerbs)
பொழுது போ (3)		Zeit vergehen

Unit 4: fire accident

- பாட்டி: பேப்பர்லெ இண்ணெக்கி என்ன செய்தி? இளங்கோ.
- இளங்கோ: என்ன செய்தி? வழக்கமான செய்தி தான், பாட்டி. அரசியல், சினிமா, விபத்து. இதெ கேளுங்க, பாட்டி. திண்டுக்கல் பக்கத்துலெ ஒரு கிராமத்துலெ நேத்து ராத்திரி பத்து வீடுங்க எரிஞ்சதாம்.
- பாட்டி: அப்படியா? அட கடவுளே! என்ன ஆச்சு?
- இளங்கோ: ஒரு பட்டாசு கடைலெ தீ பிடிச்சதாம். பக்கத்துலெ வீடுகளுக்கும் தீ பரவுனது. ரெண்டு தீயணைப்பு வண்டிங்க வந்தது. வேகமா வந்தது. ஆனா தீயணைப்பு வண்டிலெ தண்ணீ நெறெய இல்லெ.
- ஏழு ஜனங்க அநியாயமா எறந்தாங்க. பாவம். நாலு கொழந்தெயும் எறந்ததாம்.
- பாட்டி: என்ன! கொழந்தெங்களும் எறந்ததா? ரொம்ப பரிதாபமா இருக்கதே. என் சின்ன வயசுலெ எங்க ஊருலெயும் ஒரு தீ விபத்து நடந்தது.
- இளங்கோ: எங்கே? பெத்தாம்பட்டியெலா?
- பாட்டி: ஆமா, இளங்கோ. அங்கே தான். எங்க ஊருலெ விவசாயிங்க அதிகம். அவங்க நாளு பூரா வயல்லெ வேலெ செய்வாங்க. ஊருலெ குடிசெ வீடுங்க அதிகம். எங்க ஊருலெ எப்பொவும் தண்ணி தட்டுப்பாடு. ஒரு ஞாயித்துக்கெழமெ என் அண்ணான் வயல்லெ அப்பா அம்மாகூட இருந்தான். எங்க வீட்டுலெ ஒரு கொழந்தெ மாத்திரம் தொட்டிலல்லெ தனியா இருந்தது. அந்த சமயத்துலெ வீட்டு கூரைலெ தீ பிடிச்சது. காத்து வேகமா அடிச்சது. கூரெ எரிஞ்சது.
- இளங்கோ: ஐயோ. கொழந்தெ தீயிலெ எறந்ததா?
- பாட்டி: இல்லெ. ஒரு ஆச்சரியமான நிகழ்ச்சி நடந்தது.
- இளங்கோ: என்ன நடந்தது?

பாட்டி: அப்பொ கடவுள் அருளாலெ மழை பலமா பெய்தது. தீ
அணைஞ்சது. கொழந்தெயும் பெழெச்சது.
இளங்கோ: அப்படியா? அந்த கொழந்தெ யாரு?
பாட்டி: அது நான் தான்.

விபத்து		Unfall, Unglücksfall
திண்டுக்கல்		Ortsname
எரி		verbrennen
பட்டாசு		Feuerwerk
தீ பிடி		Feuer fangen
பரவு		ausbreiten auf
தீயணைப்பு	<தீயணைப்பு>	Feuerlöschen
அநியாயமா		ungerechtfertigt
எற	<இற>	sterben
பரிதாபமா இரு		ein Jammer sein
பெத்தாம்பட்டி		Ortsname
விவசாயி		Bauer
தட்டுப்பாடு		Mangel, Knappheit
மாத்திரம்		nur
தொட்டில்		Wiege
கூரை		Dach
அருள்		Gnade
அணை	<அணை>	erlöschen, (Feuer) ausgehen
பெழை	<பிழை>	überleben

Unit 6: soothsaying

- அம்மா: இளங்கோ. நீ வீட்டுலெ இரு. இப்பொ அக்கா பள்ளிலெருந்து வருவா. நான் கடைக்கி போறேன். அங்கேயிருந்து ஆறு மணிக்கி வருவேன்.
- இளங்கோ: அம்மா. நானும் உங்களோடு வர்றேன். வீட்டுலெ தாத்தா இருக்கிறாரு.
- அம்மா: சரி. சீக்கிரமா வா.
- இளங்கோ: சரிம்மா. வர்றேன்.
- ஜோசியர்: அம்மா வாங்க. ஐயா வாங்க. வாங்க. வாங்க. நம்ம கிளிராஜா உங்க எதிர்காளத்தெ சொல்லுறான். வாங்க. வாங்க. வியாபரமா, படிப்பா, பதவியா? பதில் தர்றான். நம்ம கிளிராஜா.
- இளங்கோ: அம்மா. அது என்ன? கிளிராஜன் பதில் தர்றான்னு சொல்றாரே. கிளியே சொல்லுமா?
- அம்மா: ஓ. அதுவா? அது கிளி ஜோசியம். வா. நீயே பாரு, உன் பேருக்கு ஒரு ஜோசியம் பார்ப்போம்.
- இளங்கோ: சரிம்மா. எவ்வளவு பணம் கேப்பாரு?
- அம்மா: என்ன ஜோசியரே. இதுக்கு எவ்வளவு பணம்?
- ஜோசியர்: பத்தோ, இருபதோ இல்லெம்மா. அஞ்ச ரூபா தான். உங்க ரெண்டு பேருக்குமே பார்க்கிறேன். பேரு சொல்லுங்க. அம்மா. இந்த கிளி உங்க கடந்த காலத்தெயும் எதிர்காலத்தெயும் சரியா சொல்லும்.
- அம்மா: யாராவது ஒருத்தருக்கு சொல்லுங்க. சரி. பையனுக்கு பாருங்க.
- ஜோசியர்: தம்பி. உன் பேரெ சொல்லு.
- இளங்கோ: என் பேரு இளங்கோ.
- ஜோசியர்: ஆஹா. எவ்வளவு தங்கமான பேரு. வா ராஜா வா. கூண்டிலெயிருந்து வெளியே வா. எங்க இளங்கோவெ பாரு.

அவரோட பேரு ராசிக்கு ஒரு நல்ல வாக்கு சொல்லு. படிப்பும் பதவியும் எப்படின்னு சொல்லு. எத்தனை பேரு அண்ணன் தம்பிங்க. எல்லாத்தெயும் நல்லா சொல்லு. நீ என்ன கண்டே? எதெ கண்டே? எல்லாத்தெயும் சொல்லு.

ஆஹா! படத்தெ பாரு. நம்ம இளங்கொவுக்கு அந்த ராமபிரான் வில்லோட தரிசனம் தர்றாரு. சின்ன வயசுலெ உனக்கு ஒரு கண்டம் இருந்தது. அந்த ராமர் அருளாலெ

கண்டத்துலெயிருந்து நீ தப்புனே. ராமரு அயோத்தியெ

ஆண்டாரு. உன் நட்சத்திரம் பரணி, நீ தரணியெ ஆளுவே.

இளங்கோ:

அப்படின்னா நான் கலெக்டரா ஆவெனா?

ஜோசியர்:

நல்ல கேள்வி கேட்டே தம்பி. கலெக்டர் என்ன. மந்திரியாவே ஆவே.

இளங்கோ:

இதெ தானே கை ரேகி ஜோசியம் சொன்னாரே.

இல்லெயாம்மா?

ஜோசியர்:

தம்பி. உன் ராசிக்கே நெலமோ வீடோ வாங்குவே.

இளங்கோ:

சொந்தக்காரங்க உதவுவாங்களா?

ஜோசியர்:

சொந்தமாவது பந்தமாவது. யாரும் உதவ மாட்டாங்க. நீயே செல்வம் சேர்ப்பே. சொகமா இருப்பே.

அம்மா:

சரிங்க ஜோசியர்! ரொம்ப சந்தோஷம்.

ஜோசியர்:

அம்மா. உங்க பேருக்கும் பார்க்கிறேனே.

அம்மா:

இல்லெ. நேரம் ஆகது. நாங்க பொறப்படுவோம். இந்தாங்க அஞ்சி ரூபா.

எதிர்காளத்தெ சொல்

வியாபரம்

பதவி

பார்

கடந்த

ராசி

காண்

தரிசனம்

கண்டம்

அயோத்தி

பரணி

தரணி

ஆளு

Zukunft voraussagen

business

Amt, Position

hier: (die Zukunft lesen und)

voraussagen.

vergangen, früher

Sternzeichen (hier: für das
Sternzeichen seines Namens)

sehen, hier: (welche Karte [mit Bild
für Voraussagen]) hast Du
gesehen und gefunden

Anblick (geben)

kritischer Zeitabschnitt im
Horoskop

Ayodhya

Name eines der 27 Sternzeichen
(vor denen der Mond steht)

Welt

herrschen

Unit 9: cloth shop

- shop owner: வாங்க, வாங்க. ஏன், கொழந்தெங்க வாலெயா?
- husband: அவங்க பரிட்செக்கி படிக்கிறாங்க. அதனாலெ வரலெ.
- shop owner: பாணு, இங்கே வாங்க. இவங்களுக்கு என்ன வேணும்னு கவனிங்க.
- sales woman: ஐயா. என்ன வேணும்?
- husband: பட்டுப்பொடவெ, தாவணி எல்லாம் வாங்கணும். அப்படியே பெரியவங்களுக்கு வேட்டி துண்டும், பையனுக்கு பேண்ட் சர்ட்டும் வாங்கணும்.
- sales woman: பொட்வெசெக்ஷன் மாடிலெ இருக்கது. அதுக்கு பக்கத்துலெ ஆண்களுக்கான வேட்டி துண்டு செக்ஷனும் இருக்கது. மொதல்லெ அங்கே போவோம். அப்புறம் கொழந்தெங்களுக்கான உடெங்களெ பாப்போம்.
- husband: சரி. மொதல்லெ மேலே பொட்வெ செக்ஷனுக்கு போவோம்.
- wife: புது ரக பொட்வெங்களெ காட்டுங்க. பாட்டி காலத்து பொட்வெங்க வேண்டாம்.
- sales woman: இதெ பாருங்க. இது காஞ்சிபுரம் பட்டு. அதுக்கு பக்கத்துலெ பனாரஸ் பட்டு. அங்கே ஓரத்துலெ பாருங்க. மைசூர் சில்க். எல்லாம் ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே வெலெ.
- wife: அதோ, அந்த பச்செப்பொடவெயெ எடுங்க.
- sales woman: அந்த கிளிபச்செயா அல்லது எலெப்பச்செயா?
- wife: கிளிப்பச்செ.
- sales woman: இந்தாங்க. முந்தானெயெ பாருங்க. கம்ப்யூட்டர் டிசைன்.
- husband: இந்த மாதிரி உன்கிட்ட ஒரு பொட்வெ இருந்ததே.
- wife: இந்த மாதிரி பொட்வெ என்கிட்ட இல்லெங்க.
- husband: அப்படிண்ணா இது உனக்கு பிடிக்கதா?
- wife: ஆமா. நல்லா இருக்கது.

husband: இது என்ன வெலெ?

sales woman: எட்டாயிரத்து இருநூறு ரூபா. அதோ. அந்த மஞ்ச பொடவெயெ பாருங்க. இதெ விட ஐநூறு ரூபாதான் அதிகம். ஜரிகெயும் அதிகமா இருக்கது. அதோடு ஒரு பிளவுஸ் பீசும் இருக்கது.

wife: சரி. அதெ குடுங்க.

sales woman: இதெ தவெர வேறே என்னென வேணும்?

wife: பட்டுப்பாவாடெயும் தாவணியும் வேணும். கிட்டத்தட்ட இந்த பொடவெயெ போலவே நெரம் இருக்கணும். கெடெக்குமா?

sales woman: கண்டிப்பா கெடெக்கும். மொதல்லெ பாவாடெ பாக்கிறீங்களா, அல்லது, தாவணி பாக்கிறீங்களா?

wife: மொதல்லெ பாவாடெத்துணிங்களெ காட்டுங்க.

sales woman: இதோ. இதெல்லாம் பாருங்க.

husband: கமலா. இந்த பாவாடெ செல்விக்கி நல்லா இருக்கும். இல்லெயா?

wife: ஆமா. இதெயே வாங்குவோம்.

sales woman: அம்மா. இதுக்கு நீலம் அல்லது குங்கும நெறத்தாவணி பொருத்தமா இருக்கும். இதெ பாருங்க.

wife: இந்த தாவணி என்ன வெலெ?

sales woman: ஆயிரம் ரூபா.

wife: வெலெ அதிகமா தெரியதே. கொறெக்க முடியுமா?

sales woman: இல்லெங்க. இதுக்கு கொறெவா விக்க முடியாது. எங்ககிட்ட பேரம் கெடெயாது. எல்லாம் ஒறே வெலெ தான்.

wife: சரி. அதெயே தாங்க.

sales woman: வேறு என்ன வேணும்? கைத்தறி பொடவெ பாக்கிறீங்களா?

wife: வேண்டாம். வேட்டி, துண்டு, பேண்ட், சர்ட் மட்டும் பார்க்கணும்.

husband:	நேரம் ஆகது. இதெல்லாம் பெறகு வாங்குவோம்.
sales woman:	வாங்க, கீழே போவோம்.
wife:	நான் வெளியே கடைக்கு முன்னாலெ பூ வாங்குறேன். நீங்க வாங்க.
husband:	சரி.

கவனி (6)		sich kümmern um
ஐயா		sir
தாவணி		Halbsari
எல்லாம்		usw.
அப்படியே		ebenso
பெரியவங்க	<பெரியவர்கள்>	ältere Leute
செக்ஷன்		engl. section
ஆண்களுக்கான X	āṅkaḷ-ukk-āṅa X	X, die für Männer sind
உடை	<உடை>	Kleider (hier wäre besser: துணி)
ரகம்		Sorte, Art
புது ரகம்		latest design
பனாரஸ்		Benares
மைசூர்		Mysore
அல்லது		oder
எலெப்பச்செ	<இலைப்பச்சை>	blattgrün
முந்தானை	<முந்தானை>	oberes Sariende
ஜரிகை	<ஜரிகை>	Borde mit Stickerei
பிளவுஸ் பீசு		engl. blouse piece (Saribluse)
பாவாடை	<பாவாடை>	Unterrock
கைத்தறி		Handgewebtes

Unit 11: Police station

- சிதம்பரம்: வணக்கங்க. என் பேரு சிதம்பரம். நேத்து ராத்திரி தில்லை நகர்லெ திருட்டுப்போன சேதி உங்களுக்கு வந்தது. இல்லெயா? அது சம்பந்தமா புகார் குடுக்கணும்னு வந்தேன்.
- Inspector: திருடுனவங்க யாருனு உங்களுக்கு தெரியுமா?
- சிதம்பரம்: நாங்க நேத்து ஊருலெ இல்லெங்க. கலைலெ வந்தோம். வந்தபோது வீட்டுலெ பூட்டு தெறந்த நெலைலெ இருந்தது. பக்கத்து வீட்டுலெருந்து பார்த்தவரு 'நான் ராத்திரி வேளியே வந்தேன். மூணு பேரு ஓடுனாங்க. ஓடுனவங்களிலெ ஒருத்தன் ரொம்ப ஓயரமா இருந்தான்'னு சொன்னாரு.
- Inspector: உங்ககிட்ட சொன்னவரு இங்கே இருக்கிறாரா?
- சிதம்பரம்: வெளிலெ இருக்காருங்க. கூப்பிடுறேன்.
- Inspector: வர சொல்லுங்க. ராத்திரி போலீஸ்காரங்க சந்தேகத்துலெ ரெண்டு பேரெ கொண்டு வந்தாங்க. அவங்களெ அடெயாளம் காட்டுறாரானு பாப்போம்.
- Inspector: உங்க பேரு என்னங்க?
- சிதம்பரம்: வணக்கங்க. என் பேரு சுவீகாந்த்.
- Inspector: உக்காருங்க. 308. ராத்திரி பிடிச்சவங்களெ வர சொல்லுங்க. அப்படியே அந்த ஜானகி கொலெ வழக்குலெ பிடிபட்டவனெ ஏட்டு ஹரிஹரன்கிட்ட அனுப்புங்க.
- 308: சார். கை விலங்கோடு அனுப்புறேன்.
- Inspector: மிஸ்டர் சுவீகாந்த். நீங்க பார்த்தவங்க இவங்க தானா?
- சுவீகாந்த்: சார். இருட்டுலெ தெளிவா தெரில்லெங்க. ஆனா, காம்பவுண்ட் தாண்டுனவன் இவனெ போல் தான் இருந்தான்.
- Inspector: சரியா சொல்லணும். ஏண்ணா, தவறு செய்யாதவனுக்கு ஒரு நாளும் தண்டனெ குடுக்கக்கூடாது.

- 308: சார். ஒருத்தன் இந்த நகை எல்லாம் சேட்டு லக்ஷ்மிலால் கடைலெ விக்க போனான். சந்தேகப்பட்ட சேட்டு நமக்கு தவல் அனுப்புனாரு.
- Inspector: அப்படியா? ரொம்ப நல்லது. நகையெ விக்கபோனவன் எங்கே?
- 308: இதோ. இங்கே இருக்கிறாங்க. பேரு புஷ்பராஜ். சார்.
- Inspector: ஓ. அந்த திருடனா? அவனையும் அனுப்பு. மிஸ்டர் சிதம்பரம். திருட்டுப்போன நகையெ உங்களாலெ அடையாளம் காட்ட முடியுமா?
- சிதம்பரம்: முடியும் சார். அதுலெ ஒரு மோத்திரத்துலெ என் பேரு தமிழ்லெ இருக்கும்.
- சுடீகாந்த்: சார். நேத்து ராத்திரி நான் பார்த்தவங்களலெ இவனெ மாதிரி ஓயரமா ஒருத்தன் இருந்தான் சார்.
- 308: சார். ஒரு மோதிரத்துலெ சிதம்பரம்னு பேரு இருக்கது.
- Inspector: மிஸ்டர் சிதம்பரம். இப்பொ புகார் குடுக்கிறவரு நீங்க தானே? உங்க புகரெ விரிவா எழுதுங்க. ஏட்டுகிட்ட குடுங்க. சட்டப்படி விசாரணெ செய்வோம். அப்புறம் தான் நகையெ உங்ககிட்ட குடுப்போம். மிஸ்டர் சுடீகாந்த் காந்த். நீங்க ஒரு சாட்சி கையெழுத்து போடணும்.
- சுடீகாந்த்: சரிங்க சார்.
- சிதம்பரம்: நன்றி சார். நாங்க வர்றோம்.

சம்பந்தமா	<சம்பந்தமாக>	in Zusammenhang damit
நெலை	<நிலை>	Zustand
சந்தேகத்துலெ	<சந்தேகத்தில்>	unter Verdacht
அடையாளம் காட்டு	<அடையாளம் காட்டு>	identifizieren
308		Nummer und Anrede eines Polizisten
ஏட்டு		Polizist

கொலெ வழக்கு

ஹரிஹரன்

கை வெலங்கு

<கொலெ வழக்கு>

<கை விலங்கு>

Mordfall

männlicher Name

Handschellen

Unit 12: Zoo

- அக்கா: அப்பா, ரவியும் கீதாவும் உயிர்க்காட்சியகத்தே பாத்ததே இல்லையாம். இண்ணெக்கி போவோமா?
- அப்பா: பத்து மணிக்கி முன்னாலெ நான் ஒரு நண்பரெ பாக்க போகணும். வந்த பெறகு போவோம். மாமாவோட கொழந்தெங்களெ நல்லா கவனிம்மா.
- அக்கா: சரிங்கப்பா. அம்மாகிட்டயும் அத்தெகிட்டயும் பத்தரெ மணிக்கி தயரா இருக்க சொல்றேன்.
- அப்பா: சரிம்மா.
- தம்பி: அக்கா. நீ இதுக்கு முன்னாலெ எப்பொ இங்கே வந்தே?
- அக்கா: போன மாசம் சித்தப்பா வந்தபோது அவங்களோடு வந்தேன். அவரு வந்த சமயத்துலெ தான் புலி ஒண்ணு குட்டி போட்டது.
- தம்பி: அந்த குட்டியெ இப்பொ பாப்போம். இல்லையா?
- அக்கா: ஆமா, ஆமா. அங்கே பாரு. யானெ. இது ஆப்பிரிக்கா யானெ.
- தம்பி: அப்பா சொன்ன மாதிரியே இதுக்கு காது பெரியதா இருக்கது.
- அக்கா: கொம்பு மதிரி வெள்ளையா இருக்கதே. அது என்ன?
- மாமா: அது யானெ தந்தம். நீ என் பக்கம் இப்படி வா. நான் உனக்கு எல்லாம் சொல்றேன்.
- தம்பி: மாமா. அந்த கூண்டுக்குள்ளே என்ன இருக்கது.
- மாமா: அது சிங்கம். கழுத்துலெ அதிகமா முடி இருக்கது, இல்லையா? அது பேரு பிடரி. அது ஆண் சிங்கம்.
- தம்பி: சிங்கம் கர்ஜிக்கும், இல்லையா மாமா? மாமா, இந்த சிங்கம் எல்லாம் என்ன சாப்பிடும்?
- மாமா: இறெச்சி சாப்பிடும். அந்த கூண்டுக்கு வெளியே பள்ளத்துலெ பாரு. புலி இருக்கது.
- அக்கா: மாமா. புலிக்குட்டிங்க பாருங்க. இது பூனெ மதிரியே இருக்கது, இல்லெ?

அத்தெ: அங்கே தூரத்துலெ நிக்கிற மிருகம் என்னனு தெரியுமா? அது தான் காண்டாமிருகம்.

தம்பி: அங்கே பாருங்க. மான் எல்லா ஓடது. பக்கத்துலெ போகலாமா?

அத்தெ: அப்புறம் போவோம். அதுக்கு முன்னாலெ மரத்துலெ வெளையாடுற கொரங்கெ பாரு.

அம்மா: எனக்கு மிகவும் அசதியா இருக்கது. வாங்க, எல்லாரும் இங்கே நெழல்லெ உக்காரலாம். சாப்பிட்ட பெறகு மீதியெ பார்க்கலாம்.

மாமா: வாங்க, வாங்க. எல்லாரும் மொதல்லெ சாப்பிடுவோம்.

தம்பி: ஆமா மாமா. எனக்கு ரொம்ப பசிக்கது.

அக்கா: ஓட்டகத்தெ ஏன் கூண்டிலெ அடெக்கலெ?

மாமா: ஓட்டகம், பசு மாதிரி சாதுவான பிராணி. புலி, சிங்கம் மாதிரி கொடூரமான விலங்கு இல்லெ. அதனாலெ தான்.

அக்கா: ஓட்டகச்சிவிங்கி எங்கே இருக்கது? பாக்கவே இல்லெயே.

அத்தெ: வெளியே போற வழியிலெ இருக்கது. கடுசியா பாப்போம்.

தம்பி: அண்ணா, இங்கே பாரு. பட்டெ பட்டெயா கோடுபோட்ட கழுதெ.

அண்ணன்: கழுதெ இல்லெ. அது வரிக்குதிரெ. இயற்கெயாவே அப்படி தான் இருக்கும்.

அக்கா: அந்த பக்கம் தானே பறவெ எல்லாம் இருக்கது.

அப்பா: ஆமாம்மா. வாங்க, அந்த பக்கம் போகலாம்.

அக்கா: அதோ பஞ்சவர்ணகிளி. அஞ்சி நெறங்க அதுலெ இருக்கது, பாரு.

தம்பி: ஆமா அக்கா. இங்கே ஓடி வா. மயில் எல்லாம் இருக்கது.

அக்கா: ரவி, அங்கே பாத்தேயா? தொகெ நீளமா இருக்கிறது. ஆண்

மயிலு. அது ஆடும். இனொண்ணு பெண் மயிலு. அது ஆடாது.
மயிலோட நெறம் கவர்ச்சியா இருக்கது, இல்லெ? அதோட
கொண்டெலெ பூ இருக்கிறது இன்னும் அழகு.

அப்பா: அங்கே ஒண்ணு ஓடது, பாருக. அது தான் நெறப்புக்கோழி.
பாலெவனத்துலெ தான் அதிகமா இருக்கும்.

அம்மா: நேரம் ஆகது. வாங்க. எல்லாரும் போகலாம்.

தம்பி: அம்மாம்மா, வழிலெ ஓட்டகச்சிவிங்கி இருக்கது. அதெ
பாப்போம் அம்மா. அப்புறம் வெளியே போகலாம்.

அக்கா: அடேயப்பா! எவ்வளவு ஓயரமா இருக்கது. மாங்கா பறிக்க
இதெ பயன்படுத்தலாம்.

தம்பி: உனக்கு எப்பொவும் மாங்கா நெனெப்பு தான்.

அண்ணன்: மாமா. இதுக்கு முன்னாலெ இந்த மிருகங்களெ எல்லாம்
புத்தகத்துலெ தான் பார்த்தேன். இங்கே தான் மொதமொதலெ
நேர்லெ பார்க்கிறேன்.

அப்பா: வாங்க. வீட்டுக்கு போகலாம். நேரம் ஆச்சு.

உயிர்க்காட்சியகம்

Zoo

அத்தெ

<அத்தை>

Tante

குட்டி போடு

werfen, kalben

கொம்பு

Horn

தந்தம்

(Elefanten)stoßzahn

கூண்டு

Käfig

பிடரி

Mähne

கர்ஜி

brüllen

சிங்கம் + எல்லாம்

Löwe + Pluralmarkierung

இறெச்சி

<இறைச்சி>

Fleisch

பள்ளம்

Grube

காண்டாமிருகம்

Nashorn

அசதியா		Müdigkeit
அடெ	<அடை>	einschließen
சாதுவான		sanft, fromm
பிராணி		Tier
கொடுரமான		grausam
விலங்கு		Tier
ஒட்டகச்சிவிங்கி		Giraffe
பட்டெ	<பட்டை>	Streifen
கோடுபோடு		linieren
வரிக்குதிரை	<வரிக்குதிரை>	Zebra
பஞ்சவர்ணகிளி		Art Papagai
தொகை	<தொகை>	Pfauenschwanz
கொண்டெ	<கொண்டை>	Scheitelpunkt
பூ		hier: Kamm
நெறப்புக்கோழி		Strauß
பாலெவனம்	<பாலெவனம்>	Wüste
நெனெப்பு	<நினைப்பு>	hier: Gedanke
மொதமொதலெ	<முதல்முதலில்>	zum aller ersten Mal